УКРАЇНСЬКІ ВІСТИ
єдиноквй український католицький тижневик у Канаді.
Виходить у Вівторок в Едмонтоні під ч. 10012-109 Стріт.
Річна передплата $2.00
Телефон 25708.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТИ
UKRAINIAN NEWS

UKRAINIAN NEWS
Published Every Tuesday
by the
UKRAINIAN NEWS PUBLISHERS LIMITED
10012-109th Street, Edmonton, Alberta
Phone 25708.

Vol. XIII. No. 48. Edmonton, Alberta, Tuesday, November 26, 1940. Едмонтон, Алберта, понеділок, 26. листопада, 1940. Число 48. Рік XIII.

Промова Папи Пія XII. в День Загальної Спільної Молитви

СВ. ОТЕЦЬ ПРОСИТЬ ПОЩАДИ ДЛЯ ЦИВІЛЬНОГО НАСЕЛЕННЯ

Папа Пій XII, правив в неділю Службу Божу в базиліці св. Петра за упавших у війні, а зараз потім сильним голбсом виголосив через радіо 20-мінутову промову за "мир в наших днях". В тій промові Св. Отець візвав покласти кінець "кривіжам війни," що в білий день і темну ніч ширять терор, вогонь, знищення і вбивства серед невинного цивільного населення."

Святіший Отець візвав воюючі сторони, щоб вони в ніяких обставинах "не чинили другим того, чого самі не зробили б собі і своїм країнам", і щоб вели війну так по людськи, як тільки можливо.

Папа винував, що причиною війни є ненавистна боротьба за сирівці, що нафта і мінерали в землі "заколочують призначення чоловіка і його спокій".

Сьогодні конфлікт — говорив Св. Отець — замість притихати, зростає в лютости, так що брязк війни перемагає і заглушує наш голос".

"Дай нам, Господи" — молився Верховний Архипастир — мир нашим дням".

"Нехай справедливість і доброчинність по одній і другій стороні будуть зрівноважені, щоби всі несправедливости були направлені, щоб було відновлене панування права, щоб всі незгоди і ненависти счезли з людських умів, і щоб прийшов правдивий і добре упорядкований мир, який назавжди поєднає всіх братів, всі народи людської раси.

Св. Отець не просив спеціяльного безпеченства для Ватикану в часі війни, однак звернув увагу на "цей вівтар і той хрест, який панує над гробом, над яким набожно стоїмо (над гробом св. Петра), над угольним каменем Церкви, відомої і шанованої народами".

Перший раз, відколи став Папою, Св. Отець пішки ввійшов до базиліки, замість бути внесеним на папськім фотелі. Тої неділі на бажання Св. Вітця не було звичайного кольористого церемоніялу.

Далі Папа говорив:

"Ми все зробили для помирення держав і народів, свідомі того, що нашим призначенням є бути слугою і речником миру".

Вкінці Св. Отець молився за спокій на другім світі для цивільних і жовнірів, яких постигла смерть в круговороті воєнних подій, а тим, що по них осталася, висловив вітцівське співчуття. Молився за тих, що війна викинула з домашних вогнищ, за втікачів, прогнаних, невідомих мандрівників, за воєнних бранців і за ранених, що свою долю зложили в руки всемогучого Бога.

Грецький порт над Коринтійським заливом. Завважте як бовваніють гори позаду міста. Завдяки тим горам і лицарськости грецького війська, Італія дотепер нічого не може вдіяти з Грецією.

АМЕРИКАНСЬКА ПОМІЧ АНГЛІЇ

Анґлійська торговельна місія в Америці поробила заходи, щоб купити 15 великих транспортових кораблів, яких вже від кількох літ не вживають. Кораблі будуть відновлені, заосмотрені в нову машинерію і їх вживатимуть для транспортовання війська та вантажу.

Разом з тим повідомляють, що цього місяця вже доставлять Англії кільканацять великих панцирних бомбовиків, які можуть літати на віддаль 3,000 миль з великим ладунком бомб і з залогою, яка може оборонятись сама перед нападами боєвих літаків. Дотепер великі бомбовики мусіли все мати охорону з легких боєвих літаків.

Американці передали також Англійцям давніший модель свого бомбового прицілу, який робить можливим дуже акуратне скидування бомб з великої висоти. Американська повітряна фльота має ще точніший приціл, який, одначе, затримала для себе.

Вироблено також умови на яких 4,000 канадійських кадетів зможуть вчитись у американських летунських школах і вправлятись на американських літаках.

СССР вимагає від Фінляндії ніклеві копальні

З Гелсингфорсу повідомляють, що СССР зажадав від Фінляндії передати йому анґлійські копальні ніклю недалеко Петсамо.

Бузьки що їх зловлено в Південній Африці, мали на ногах причеплені такі написи: "Голяндці гинуть від несправедливости" а також: "Німецька окупація в Голяндії створила пекло."

СОВЄТИ ПОРАДИЛИ БОЛГАРІЇ СТОЯТИ ДАЛЕКО ВІД НІМЕЧЧИНИ

Що Москва не захоплюється німецькою політикою на Балкані, про це говорять такі факти:

З високо поставленого джерела в Софії подали, що совєтський уряд порадив Болгарії, щоб вона не вступала до тридержавного союзу Німеччини, Італії і Японії. Здогадуються, що "високо поставленим джерелом" є совєтське посольство в Софії. Однак ні болгарський уряд ні преса нічого не говорять про цю московську пораду. Проти приступлення Болгарії до союзу з Німеччиною працює також сильна комуністична партія в Болгарії. Та навіть під натиском російського уряду — кажуть чужі дипльомати в Софії — Болгарія не є всилі опертися натискові Німців і цього тижня болгарські міністри виїдуть до Берліну.

Совєтська новинкарська аґенція Тасс заперечує, будьто би приступлення Угорщини до німецько-італійсько-японського союзу сталося за попереднім одобренням совєтської Росії. Заперечення совєтської аґенції появилося після того, як один німецький часопис написав що Совєти одобрили приступлення Угорщини до держав осі.

З того видно, що між Німеччиною і Росією ведеться далі боротьба за впливи на Балкані і відвідини Молотова в Берліні не усунули того антаґонізму.

БОЛГАРІЯ НЕ ПІДЕ З ДЕРЖАВАМИ ОСІ

В німецьких урядових кругах в Берліні заявили в понеділок, що приступлення Словаччини до бльоку держав осі "закінчило" теперішню серію дипльоматичних переговорів, і що Болгарія тепер не підпише такого пакту.

СОВЄТИ ХВАЛЯТЬ НАРАДИ

"Червона Звізда", совєтський військовий орган, згадуючи за побут Молотова в Берліні, пише, що ті відвідини "закріплять совєтсько-німецькі відносини для добра обидвох країв". Часопис стверджує, що поїздка Молотова є політичною подією великої ваги, на яку звернула увагу преса цілого світа. Зокрема згадує часопис за те, що пише про ті відвідини німецька й італійська преса, що надає тим відвідинам велике політичне значіння.

КАЖУТЬ, ЩО НІМЦІ ВРУЧИЛИ УЛЬТИМАТ ТУРКАМ

Турецький уряд проголосив воєнний стан на території європейської Туреччини, "з огляду на загальну політичну ситуацію".

Це зарядження повзяв турецький уряд зараз після того, як Франц фон Папен, німецький амбасадор до Туреччини, вернувся з Німеччини до Анкари. Папен мав привезти з собою ультимат, щоби Туреччина приступила до "нового порядку в Европі", плянованого державами осі.

Після конференції Папена з турецьким міністром заграничних справ поспішно виїхав до Берліну німецький атташе, з довірочним повідомленням про вислід переговорів Папена з Турками.

Нове королівство для бельґійського короля Леопольда

Кореспонденція з Берліну до шведського часопису в Стокгольмі "Свянска Даґлодет" подає, що на підставі заяви з "кругів осі" — бельгійський король Леопольд стане королем "Більшої Голяндії-Бельґії".

ВІСТИ З ДІЄЦЕЗІЇ

ЖЕРТВИ ЩО ВПЛИНУЛИ ДО ЕПИСКОПСЬКОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ ВІД УКР. КАТОЛ. ПАРОХІЙ

На Семинар:

Парохія св. Юрія, Ошава, Онт. $13.25
Фішер Бренч, Ман. 6.20
Парохія Преображення, Форт Виллям, Онт. ... 33.40
Парохія Покрова М. Б. в Ст. Андрус (Парки), Ман. 9.00
Парохія Св. Духа в Сидні, Н. С. 25.00

Всім жертводавцям складає щиру подяку,

Епископська Канцелярія.

ЖЕРТВИ НА СЕМИНАР З ФОРТ ВИЛЛЯМ, ОНТ.

По $1.00: Никола Солтис, Михайло Кицилюк, Іван Ткач, Адольф Журик, Джеймс Кардинал, Ілія Пацаринюк, Василь Петранюк.

По 50 ц.: Теодор Литвин, М. Н. Стець, І. Поліщук, С. Підлужний, Е. Тимців, Д. Стадник, А. Крушельницький, Гр. Процишин, І. Наконічевська, М. Возьна, А. Опецький, К. Патола, І. Олійник, Ф. Бабяк, Н. Вітів, Е. Опецький, І. Бобик, М. Влашин, Ф. Дерій, М. Стокла, Г. Кучерка, Н. Стець.

Дрібними жертвами $12.65.

Всім чесним і свідомим парохіянам у Форт Виллям складаємо щиру і сердечну подяку. Рівнож дякуємо Всч. о. В. Ю. Шумейові за гарне і успішне переведення збірки. Нехай Господь Бог всім нагородить стократно і благословить.

Епископська Канцелярія.

Уряд Візьме Всю Пшеницю з 1940 року

ПЛЯНУЄ ЗМЕНШИТИ ПРОДУКЦІЮ В 1941 Р.

Міністер торговлі і промислу МекКіннон заявив в домініяльнім парляменті, що уряд має в пляні забрати від фармерів всю пшеницю з 1940 року напротязі біжучого збіжевого року, який кінчиться 31. липня, 1941.

В тій ціли буде побудовано більше елеваторів і шпихлірів.

В цім тижні квота буде підвисшена з 8 на 10 бушлів з акра.

Далі міністер сказав, що уряд здає собі справу з того, що збіжеві пляни відносно збору 1941-42 р. мусять бути проголошені на кілька місяців до нової сівби. Станеться це в лютім 1941 р.

При збіжевій раді створено підкомітет, який працює над виготовленням плянів на 1941 і наступні роки. В грудні представить свій плян збіжевій раді.

Міністр сказав, що пляни на 1941 р. будуть залежати від обставин, однак зі становища міністерства торговлі збіжева політика так виглядає що крім домашньої консумції лиш 140,000,000 до 176,000,000 бушлів можна буде вивезти в році, який скінчиться 31 липня 1942.

З того видно, що в програмі уряду є зменшитии продукцію пшениці в 1941 р.

Італійці втікають у [illegible] безпорядку в Альбанії

Комунікат грецького уряду повідомив у пятницю про зайняття міста Коріци, головної італійської бази в полудневій Альбанії, звідки італійські дивізії почали наступ на Грецію 25 днів тому. Зайняття того 20,000-ного міста завершило криваві бої в диких горах на греко-італійській границі, де знаменита грецька армія спершу спинила італійську офензиву а відтак відкинула розторощені ворожі дивізії.

Італійський комунікат признався до втрати Коріци і сказав, що дві італійські дивізії були примушені залишити місто і що втрати Італійців є поважні, однак грецькі "можливо є ще більші".

Грецький комунікат подав, що Італійці втікають в неладі також на фронті далі на полудне.

В наслідок прориву італійського фронту Греки загрожують містові Арґірокастро, другій висуненій італійській базі, що находиться всього 30 миль від Порто Едда над морем, звідки Італійці постачають свої армії воєнні матеріяли.

З югославського погранична доносять, що прогнані з Коріци італійські дивізії втікають на північ. Дорога з Коріци до Поградец, нової італійської бази, положеної 20 миль на північ від Коріци, завалена відступаючими Італійцями. Грецькі і британські літаки бомбардують ворожі кольони і місто Поградец, яке ледви чи вдасться Італійцям вдержати.

Відступаючи, Італійці залишили величезну скількість воєнного матеріялу. Один італійський баталіон в силі 800 людей, загрожений наступаючими грецькими силами, перейшов до Югославії і там зістав розоружений та інтернований.

Над Йонським морем, де Італійці увійшли були на грецьку територію на початку тої нещасної інвазії, італійські війська також находяться у відступі. Тепер вже вся грецька територія звільнена від ворога.

Британські військові круги в Лондоні уважають здобуття Коріци важною мілітарною подією, однак остерігають, що погром Італійців не є ще знищенням їх.

З Атен повідомляють, що в секторі Коріци боролося 6 італійських дивізій — 72,000 до 90,000 війська. Це перше урядове повідомлення, що італійська катастрофа прийняла так великі розміри.

Новіші звідомлення подають, що грецькі передові частини дійшли до передмістя Арґірокастро, головної італійської бази в полудневій Альбанії.

Британські війська, змушені вийти з Франції минулого літа, боряться тепер знову на европейськім континенті в Альбанії. Побіч них воюють Австралійці і Новозеляндці.

В північній Альбанії грецькі війська дійшли до міста Подеґрадец, 25 миль на північ від Коріци.

УКРАЇНЕЦЬ СТЕЙТОВИЙ СЕНАТОР В ІНДІЯНІ

Крім стейтових послів п. Яреми з Ню Йорку й п. Вагнера з Ню Джерзі, вибраний також стейтовим сенатором Індіяни Українець, п. Іван Ґонас.

Родичі п. Ґонаса Лемки в Олифанті, Па.

П. Ґонас був уже послом сойму Індіяни в 1936 році. Потім був прокуратором.

ГРЕЦІЯ ДІСТАЛА ПЕРШУ НІМЕЦЬКУ ОСТОРОГУ

"Дойтше Діпльоматіше унд Політіше Корреспонденц", пресовий орган німецького міністерства заграничних справ, дав першу холодну осторогу Греції, від часу як вона стоїть у війні з Італією. "Корреспонденц" каже, що грецький премієр Метаксас "став отверто орудіям британської політики для поширення війни". В публікації наведено заяву Метаксаса, що він бореться за цілий Балкан, а така заява — пише німецький орган — є "незвичайно ризиковна і небезпечна".

"Корреспонденц" погрожує: "Европа нині стоїть проти Анґлії. Хто не зважаючи на наслідки хоче стояти поза (німецькою сферою впливів) і жертвує добробут свого населення, нехай не буде здивований, коли змінений порядок принесе руїну з його вини".

Угорщина і Румунія прилучилися до осі

З угорських джерел подають, що 20. листопада відбулась у Відні конференція між Німеччиною, Італією й Японією з одного а з Угорщиною з другого боку в справі навязання тіснішгоо союзу між державами осі й Угорщиною.

Результатом тієї конференції було те, що Угорщина підписала з тими державами пакт силою якого вона входить в союз з тими державами.

Таким робом Німеччина простягнула свій потужний мілітарний шлях 250 миль далі в південно-східню Европу — в напрямі Греції, Туреччини й Суезького Каналу. На тій віденській конференції був присутній сам Гітлер.

Протокол, яким прилучено Угорщину до осі, підписав угорський міністр заграничних справ Чакі; за Німеччину підписав її заграничний міністр фон Ріббентроп, за Італію — Чіяно, а за Японію — японський амбасадор до Німеччини Сабурую Курусу.

Хоч після підписання того пакту ніхто з підписаних не висказав своєї думки чи і як скоро вісь пічне свої мілітарні операції в напрямі Балкану, то мало хто з посторонніх дипльоматів сумнівається що кроки в тім напрямі будуть скоро повзяті. Угорщина й без цього була втягнена до німецького орбіту ще від лютня минулого року, підписавши тоді пакт дипльоматичної співпраці з нею. Тепер же її втягнено в почвірний союз (Німеччина, Італія, Японія й Угорщина) і з цією хвилиною її обовязують ті самі договори, які дотепер обовязували Німеччину, Італію й Японію, а це: "стати в обороні одна одній у справах, політичних, економічних і мілітарних".

Угорщині відкривається тепер нагода вдарити на Югославію й відібрати від неї ті землі, які Югославія дістала після першої Великої Війни, тим більше, що Югославія дотепер не схилила своїх симпатій ні до Італії ані до Німеччини. Мимо того однак у дипльоматичних колах думають, що Гітлер не погодиться на те, щоб Угорщина почінала авантуру з Югославією. Ті круги склонюються до думки, що Угорщина буде стримувати Югославію від перехилення її симпатій у сторону Великої Британії.

Підписання нового пакту Угорщини з державами осі не здивувало світ. Вона й без того стояла по стороні Німеччини з вдяки її за те, що та дозволила Угорщині взяти собі східну територію, в тім Карпатську Україну, від розчленованої Чехословаччини а далі за Трансильванію, яку вона дістала цього літа від Румунії.

Діставши Угорщину вже цілковито на свій бік, Німеччина стала твердою ногою на цілому Дунаю й Чорному Морі й може тепер уже цілком вільно слати свої війська в Румунію й Болгарію, які то країни від деякого часу також стоять під її безпосереднім впливом.

У пятницю подібний пакт

(Докінчення на стор. 7)

Воздушні бої на Заході

Після того, як ворог сильно знищив минулого тижня одно з британських промислових міст в середущій Британії, Ковентрі, що положене 20 миль на схід від Бирмінгему, від якого згинуло 300 осіб, він почав нові повітряні напади на другі міста, що находяться в тій самій індустріяльній полосі. В ночі з 19 на 20 листопада німецькі напасники напали були на ту британську полосу сотнями літаків, з яких скинули, як самі заявляють, около 1,000,000 фунтів бомб, а напад той тревав 9 годин.

Звіт, який одержав Лондон з одного з нападених у тій полосі міста, яке зазнало найтяжчого бомбардування, що в перших годинах атаків, у безнастаннім скиданні бомб і протилетунській стрілянині не було перерви а пожари освітили були небо так, що в один час було ясно як в день.

Обсерватори заявляють, що беручи на загал, тогонічний напад був так за тяжкий, коли не тяжчий, як і інші атаки, які ворог спрямовував дотепер на Британію.

Страти в людях були відносно великі, особливо в двох з нападених міст. Офіційне звідомлення подає коротко, що шкоди були поважні.

Ту полосу атакувало яких 250 ворожих літаків. Інші літаки атакували меншими групами або поодиноко в інших округах — видимо на те, щоб відвернути увагу оборонців. Головні шкоди в містах, на які Німці зосередили тої ночі свої атаки, понесли мешкальні й торговельні дільниці.

Крім удару, який понесли осередки здовж великого пояса того британського промислового мидленду, ворог тричі напав тієї ночі на портове місто Ливерпул (що над Ірляндським Морем), та ще на одно місто в північно-західній Анґлії. Також відбулися рейди на округи південно-східні, північно східні, на Скотляндію й Валію. Однак напади, що відбулися в інших місцевостях крім анґлійського мидленду, були менші тай шкоди від них незначні.

БРИТІЙЦІ СЛАВНО ВІДПЛАЧУЮТЬСЯ.

В той час як ворог напав на анґлійський мидленд, британські літаки виконали дуже успішні рейди на Німеччину, вдаривши великою силою на Берлін і другі німецькі військові обекти. Одна ескадра літаків загналася аж так далеко як Пильзно в Чехії й там бомбардувала славні фабрики амуніції — Скода.

На греко-італійськім фронті британські літаки зістрілили підчас повітряних боїв девять італійських аеропланів не стративши свого ні одного.

З суботи на неділю британська воздушна фльота виконала один з найбільших досьогочасних рейдів на Німеччину й Італію, заатакувавши їх від Турину в північній Італії по Балтійське море, не виключаючи Берліну. Інші воздушні ескадри бомбардували французьке побережжя. Особливо сильно бомбардували німецький арсенал Круппа в Ессен і італійський в Турині. На Берлін і околиці скинено яких 1,000 вибухових і запальних бомб.

ВЖЕ Є ПОРОЗУМІННЯ МІЖ СОВЄТАМИ І ЯПОНІЄЮ

До повищого заключення приходять заграничні кореспонденти, що тут слідкують за політичними подіями. Кажуть, що слідне цілковите пересунення японських воєнних сил. І є познаки, що Японія скерувала свої сили в сторону французького Індо-Китаю. А можливе, що японські війська захочуть заняти теж і Нідерляндську Індію. Усе те вияснится незабаром. Але так виглядає, що в тих справах мусіло прийти вже до порозуміння між Німеччиною, Італією і Японією, а також і між Японією і Совєтами.

Швайцарський уряд розвязав націствчну партію, що змірала до диктаторського перевороту.

Hudson's Bay Company
INCORPORATED 2nd MAY 1670
Phone 914

З темного царства

(Надіслане з Европи)

Від Українця з Волині, захопленої большевицьким військом в вересні 1939 року, дістаємо такий лист:

"Жив я до посліднього дня на 15 кільометрів від польсько-советської границі, отже це була погранична полоса. Усе зраділо, почувши правдиві вісти. Але недовго люди раділи, 17-го вересня в 4 годині ранку советські ' війська перейшли границю і посунули через наші села на захід. В девятій годині увійшли в наше село. Одні танцюють з радости, інші присіли в куточках і трясуться зі страху за свою вину, інші знов трясуться зі страху, хоч ніякої вини не мають, за праву трясуться. Ринули нашим селом, немов вода заперта розірвала греблю. Чорні, вихуджені, обдерті. Не люди, а примари. А все таки рідні є між ними, брати по крови. І якась радість повиває душу. Розкидають летючки: "ми прішлі освободіть рабочій клас от іга польскіх панов". Думаєш — може й правда? Але мимоволі нагадуються 1917-20 роки, і очі від них відвертаються і затискаються від злости кулаки: "кати, кати"... І перебігають ріжні думки в голові. Але більшість дальше не сягала думками, вірили в гарні слова. Для тих була дійсно радість. Взялися села до впорядкування свого життя. Бо на початку це полишено на волю населення. Це на те, щоб побачити, чого хотять люди. І почали наші "дядьки" заводити свої порядки: комітети, міліція — все "народнє". Воля всюди, як у широких шараварах. По селах співи, музики, радість — тільки не для всіх, бо свідомі знали, що не довго тієї радости. І ті, що найбільше раділи, — повернувшись з "раю", сіли спокійно і ховали свій страх, коли побачили, що діється в "раю". А бачили там багато.

На місцях колишніх сіл — руїни і буряни. Де ще є село, то обдерте, знищене. Замість соломяних стріх накидано гички з бурянів, і ввесь дощ ллється до хати. В хатах меблі "нерухомі", бо ніжки стола, ліжка і лави, якщо вони в кого ще є, повбивані в землю. У хаті чорно, ще може в 1917 році як білено; на ліжку, а дуже часто на землі, в мокрій соломі, — бо вся солома в колгоспах згнила — покулившись з голоду, сидять обдерті діти і світять жадібно очима. Вони дома самі, бо батько й мати жішли до колгоспу заробляти "трудодень". Мусіли йти заробляти, а то кару заплатять, та й не буде за чим прожити.

Там порядок такий: колгосп має дати від звісної там скількости поля стільки й стільки збіжжя, від такої то скількости худоби стільки й стільки пудів мяса, від корови — молока призначену норму, хоч може корова й не доїться. І от, коли колгосп віддасть свою належитість для комуністичної партії, тоді рештою може ділитись, але ще з цього муситься відірвати на поправу машин й іншого приладя, отже мало що лишається до поділу на "трудодні". То добре у кого родина здорова й велика, так вона може заробити, але в кого малі діти, та ще мале здоровля, то вмирай з голоду і годі.

Половина людей із сіл іде до міста, бо на селі вижити годі. Є села, з яких одні виїхали до міста, інших вивезено на Сибір та на Соловки, а решта вимерла з голоду. Багато очевидців, ті, що туди ходили, розказували мені, що бачили на свої очі, як по пустих селах валялись людські кости, не закопані в землю. Все знищено. Цвинтарі без огорожі, ні хреста ані іншої памятки на гробах нема. Поміж гробами пасуться коні, корови і риють свині. В церквах складають колгоспну солому й полову і т. п.

Одні очевидні з мого села, а навіть фаміліянти оповідали мені таке: "Коли ми перейшли границю вдосвіта (в день не можна було, бо стражники ще стояли), перед нами почав сіріти день, і в світлі дня перед нами розгорнулися рівні поля, як на долоні. В тумані сіріє село. По полях лежить згнила солома вже з кількох років, також і нова. Все розсунено недбало. Думаєш — дійсно, що вони казали — "у нас усього довольно". По полях стоять комбайни, трактори й інше господарське приладдя. Це було десь при кінці вересня. На полях цілі лани ще не зібраних буряків і бараболі. Ідемо дальше. Непроглядні лани зимового ріпаку, гарний. Нарешті село. Старі хати, в стінах діри аж до середини. І так ідемо від села до села і бачимо усю людську біду. Як зійшло сонце то на поля йшли заспані й вимучені робітники, обдерті, виголоджені, аж страшно дивитися. Це селяни-колгоспники йдуть заробляти "трудодні". Ідемо дальше — всюди те саме, але там уже при роботі. Котрі йдуть попри робітників, то витаються: "Дарма робити!" — "Правду кажеш", — відповідає той. Нарешті вечір, і наші люди опинились у селі на ніч. (Вони там ходили, щоб купити соли, нафти і сірників, бо в нас того не можна було купити.) Ніхто не мав охоти прийняти їх на ніч, стидаючись своєї убогости і боючись влади, хоч у душі кожний хотів мати в себе своїх братів. Нарешті приняв їх один чоловік. В хаті троє дітей, найстарша дівчина одинацяти років та 2 хлопці — одному сім, другому пять літ. Обдерті, виснажені. Жінки нема. Господар років 45-50. Зварила дівчинка рідонького кулішу, а господар з подорожніми розговорився, виявилося, що жінка його в шпиталю тяжко хвора. Розказав дещо з свого життя, потім поставила дівчинка куліш і чорний, як земля, хліб. Просив вибачити за свою скромну гостину і не відказуватися від їжі. Ті, здорожені цілодневною ходою, зїли гарячої юшки, звареної струпішілою гнилою соломою, господар ще дещо побесідував з подорожніми, заплакав, і полягали спати. Подорожні, хоч були змучені, не могли спати, надивившись на це все. Ну й до того невигідно, солома вогка, незастелена, накритись нема чим. Вночі почувся стукіт у вікно. Вийшов господар, щось із кимсь говорив, нарешті їх сон переміг, і вони заснули. Удосвіта пробудилися, щоб відійти, щоб для господаря не було якої неприємности від влади. Господар просив підождати, поки зварив липового цвіту замість чаю. Ті випили з чорним хлібом і розмовляли про все цікаве. Нарешті один з подорожніх побачив через вікно під хатою свіжу насипану землю та й каже: "То ви маєте гарну яму картоплі"! Господар зітхнув і сказав: "Так! Яма, тільки не картоплі, а це моя жінка. Її в ночі привезли з шпиталі на авті, вона в шпиталі вмерла. Я, щоб не тратити трудодня, оце закопав її, а зараз збираюся до роботи". Всім стали сльози на очах. Відтак повставали діти і почали збиратися до школи двоє. Звязали подерті книжки і зшитки шнурочками, обдерті, голодні і босі, хотіли виходити, але ночліжани затримали їх і дали їм хліб, що мали з собою на дорогу, а мали вони білий хліб. Ті з радощів аж заскакали (що мати вмерла, вони не знають), а батько почав розказувати, що колись у нього щонеділі був такий хліб. Нарешті діти пішли до школи, батько почав збиратися на роботу, подорожні пішли дальше до міста дещо купити.

От таке бачили в "раю". Те що раніше писали у нас українські ґазети про большевицькі порядки, хоч і здавалося перебільшеним, але в дійсності це було ще не все. У наших селах всяке шумовиння піднесло тепер голову: сидів у вязниці за крадіж коней, а тепер він великий комуніст, що "страдав за правду і народ". Згадали собі 1919—20 роки. Що свідоміше, притихло, чекає зміни..."

(В американській "Свободі")

Не зважаючи на те, що кожний мало себе знає, нема люди ни, котра не знала б про саму себе чогось іншого, ніж те, що вона знає про ближнього. — Вулзлій.

З листів наших засланців

Дня 26. вересня, 1940.

Дорогий Татку:

Доношу Вам веселу, а заразом і смутку відомість, а то веселу ту, про яку Ви напевно знаете, що вже не маємо польсько-панської держави, а заразом їх гнету над українським народом. Бідні ми, розпорошились як ті вівці, наколи вовк ускочить між них. Тепер є "вільна" Україна советська, але до речі, що торкається, то смутна. Переселили мене з рідної землі, де ми родились з прадіда, на північ коло моря в ліси в державу автономну, що зветься Сибір. Не Сибір, що іншого, а то Сибір, а взглядно .... (тут розуміється пекло! — ред.), коли для ліпшої орієнтації Вам, є поза Архангельськом, де літом вічний день, а зимою малий день, довга й завальна зима, а то й тепер повно снігу.

Роботи тільки в лісі, коло дерева як зимою, так і літом. Одної садовини нема, є це від нас чотири тисячі кільометрів. Тому дуже мені прикро та сумно, бо забрали нас з міста Богор..., мене з жінкою і дітьми й тету Ганю, також Гал... сина зі жінкою і двоїми дітьми та ще дві такі родини, більше нікого.

Бідного й нещасного забрали, серце мені мало з жалю не трісне, як подивлюся на ті діти, що так вянуть з дня на день у тих мочарах. Роблю дуже тяжко при рубанню ліса, щоби виживити сяк-так діти й жену, бо хоріють діти й жінка не може йти на роботу до ліса. Прожиток тут дуже "таний", так, що на примір, за $2 можна нам тут вижити четвероїм цілий місяць. І стільки само можна заробити, щоб тільки вижити. Може Вам дивно, що за два доляри можливим є вижити через цілий місяць, от так воно й є... То не жарт, але правду Вам кажу що не знаю за що, за яку кару. Стільки ми чекали на то визволення, а тут якраз вибрали мене також бідного на заслання через чийсь злий донос. Я вже давно збирався до Вас написати й довідатись про Ваше здоровля, але якось не склалось і так не знаю чи Ви дістанете.

Прошу Вас дуже, якщо одержите той лист, відпишіть, то може дійде, бо мама писали до мене, щоб я написав її адресу і післав для неї, а може вже мама написали. Не знаю, чи до Америки листи доходять?

(Поздоровлення)

Іван ....

(Цей лист поданий дослівно без жадних змін — Ред.)

Вісти з України

Нарід живе — навіть у найтяжчих умовинах.

Сянік — Олена Кисілевська в листі до Українок Америки подає, що тепер на Лемківщині, Холмщині і Підляшшу є 884 наших шкіл, в котрих вчить 1,368 українських учительських сил. Всіх наших дітей ходить до цих шкіл около пів міліона душ.

Біла Підляшська — Колись забита гнітом і нуждою околиця, нині будиться з просоння. Курс для учителів з повіту був в силі. Добринка. Прибуло 22 учителі, селяни дали їм приміщення і харчі даром. Курс проводив проф. Туркевич. На закінчення був здвиг молоді з сіл Добринка, Полоски, Загорів, Хорощинка, Попіль, Кобиляни, Добратичі, Біла. Приявних було понад тисячу осіб. Це країна наших униятських мучеників, котрих тому 65 літ розстрілювали донці за вірність під мурами наших церков, а котрих потім винищували Поляки. Підляшша це країна змита кровю і сльозами Українців католиків.

Володава — Відкрито дворічну торговельну школу. Зголосилося 311 учеників. Для бідніших приміщення і наука даром, для замісцевих в бурсі. Подібна школа є також в Ярославі.

Ярослав — Відбувся курс вишколу сільської молоді під проводом "Сільського Господаря". Курсантів було 52.

Белзчина — В Гатовичах були обжинки філії "Просвіти", в котрих взяли участь селяни і селянки в національних строях зі сіл Варяж, Хороброва, Ульвівка, Ниновичі, Городище.

Гнатковичі — Село 15 км. від Перемишля веде оживлене життя. В 1935 р. збудовано читальною, в котрій міститься також кооператива. В Дитячому Садку було цього року 30 — 35 дітей.

Руїни історичної катедри св. Михаїла в Ковентрі, в Англії. Тиждень тому німецькі літаки напали були на Ковентрі (англійське індустріяльне місто в мидлендс) і знищили його найбільше зі всіх міст Британії

Вісти зі світа

Підозрілі вибухи в американських фабриках і варстатах

У минулий вівторок між 8 і девятою годиною рано стались експльозії в трьох фабриках, що виробляють вибухові матеріяли. Наслідком тих вибухів 14 осіб втратили життя, 23 були тяжко поранені.

Найгірша експльозія, у якій було 8 вбитих і 23 ранених, сталась у фабриці Юнайтед Рейлвей Сиґнал Компані у Вудбридж, Н. Дж. У тій фабриці виробляють капслі, які залізнича обслуга закладає на шляхах, коли трапиться який випадок, що стримає несподівано потяг. Інші потяги, наїхавши на таку "торпеду безпеченства", затримуються і тим способом уникають зудару. Вибух у згаданій фабриці наробив шкоди на $100,000 та знищив вісім будинків.

Троє людей згинуло у вибуху в Троджен Павдер Компані в Алентавн, що виробляла порох і динаміт для американської армії і фльоти.

Таксамо три робітники втратили життя у вибуху динаміту, який заладовували у порохівні Америкен Сайянамид Корпорейшен у Единбург біля Ню Кестл, Па.

Всі три вибухи стались точно два місяці після вибуху в Кенвил, Н. Дж., де 51 людей втратили життя наслідком невиясненої експльозії в порохових заводах Геркуліс Павдер Компані.

Разом з тим наспіли вісти, що в Атланта, Джорджія, згоріла величезна авдиторія, де відділи національної ґвардії відбували свої вправи і де переховувано зброю вартости поверх міліона долярів. У Сан Франсиско завалився величезний кран (двигун) в корабельних варстатах і вбив двох робітників. У Сієтл, Вашингтон, найдено, що хтось насипав гризького порошку в машини, на яких виробляють частини до воєнних кораблів, а в Анкоредж, Аласка, сто робітників зайнятих при будові воєнного летища, захворіли наслідком затроєння.

Військова й морська розвідка, та федеральні слідчі власти почали розшуки у всіх тих випадках. Побоюються, що деякі з них, коли не всі, були виклкані саботажистами.

Совети відмовляються платити

Британські кола дивуються, що це сталося, що Совети не надіслали цього року сплати в сумі 92,500 фунтів стерлінґів. Таку суму обовязані вони сплачувати річно 1. листопаду, почавши від 1935 року. Це відшкодування за золоті майни "Лена", що належали за царату до британської фірми, а які потім большевики сконфіскували. Совети вкінці погодились щодо заплати, одержавши за те від Британії нові концесії. Вони мали б ще заплатити 1,932,500 фунтів стерлінґів. Досі платили точно. А що довг відносно великий, то припускають, що Совети не платять тепер тому, що Велика Британія задержала в себе золото, що належить до Латвії, Естонії й Литви, себто тих держав, що їх загарбали Совети.

Хочуть перенести воєнну промисловість з Німеччини до Советів

Доносять з Москви, що Совети ставляться прихильно до того, щоб націстична Німеччина розбудувала на їхній території свою воєнну промисловість, зокрема ту, яка терпить від британських бомбардувань. Іншими словами, Німеччина мала б мати в Советах те, що Анґлія має в Канаді чи Злучених Державах. Така пропозиція мала вийти з боку Німеччини, а її мали ближче обговорювати в Берліні підчас розмов канцлера Гітлера з советським премієром Молотовим.

Польща і Чехословаччина в згоді

Визнані Анґлією уряди Польщі й Чехословаччини видали заяви, якими стверджують, що вони вже усунули "раз назавжди" всі непорозуміння, які існували між тими державами у минулому, зліквідували справу Тешина й їй подібні, та прийшли до порозуміння щодо союзу, який існуватиме між тими двома державами в будучині. Ось той союз має бути "демократичним новим порядком" в Европі, що має вказувати той шлях, яким має піти "нова Европа". Союз має мати політичний і економічний характер. Заяву проголошено в День Примиря, який вважається днем відродження польської держави. Кажуть, що Велика Британія попирає цей союз і тим дає до зрозуміння, що вона хоче в подібний спосіб розвязувати й інші справи в Европі. Союз має означати знесення цлових границь, спільну монетарну систему, виміну товарів і залізничу єдність. Та обидві держави матимуть надалі своїх окремих президентів, окремі парляменти й окрему армію, але буде одна спільна військова команда й одна спільна загранична політика.

Американсько-мексиканські переговори

З Вашингтону й Мексико Сити повідомляють рівночасно що між урядами Злучених Держав і Мексико ведуться успішні переговори про цілу низку справ. Між іншим приготовляється військова умова про взаїмну оборону. На підставі цієї умови Америка дістане право вживати мексиканських пристаней і летунських піль на випадок потреби.'

Переговори обіймають також інші справи, в тому числі дразливе питання нафтових піль, сконфіскованих мексиканським урядом, а також доставки ріжних матеріялів для Японії.

Німці забираються з Буковини

З Буковини переїде 45,000 Німців до Німеччини на протязі 22 днів. Переселення вже почалося. Перевозять переселенців через мадярську територію, через яку переїзджають денно чотири особові поїзди, а то з Буковини до Будапешту, а звідтам до Відня і Липська.

Німці припинили виселення Французів

Французький уряд Петена сильно огірчений на Німеччину за те, що націстичний уряд зачав нагло й несподівано евакуацію Льотаринґії, виселюючи звідтам Французів до Франції, що є під владою уряду в Віші. Німецька влада хоче заселити цілу Льотаринґію самими Німцями. Мабуть тими, що вийшли з балтійських держав і з Басарабії. Французам дають до вибору: переселитись до Польщі, або до Франції. Французи вибрали Францію. І тепер тисячі мандрують в ту сторону, що не занята Німцями. Уряд в Віші подав, що він нічого не знав про таку евакуацію, та що про неї не було ніякої мови в примирю з Німеччиною. Та проте не має надії, щоб це можна було змінити.

Новіші донесення подають, що після конференції віцепреміера Лявaля з Німцями німецька влада здержала виселювання французького населення, а навіть дозволила вернутися тим 50,000 Французів, які вже були виселені.

Релігійне навчання в школах

Шкільна рада міста Ню Йорку рішила шістьома голосами проти одного, щоб по нюйорських школах відступити одну годину науки на навчання релігії. Кожний школяр і школярка в часі цеї години могтиме побирати науку релігії від представників свого релігійного обряду. Перед тим у тій самій справі відбувся в Бруклині масовий мітинґ, де брали участь родичі школярів.

Нові британські панцирники

Велика Британія пустить на море пять нових панцирників, яких головним завданням, як догадуються, буде слідити за німецькими кораблями, що бушують по Атлянтику і нападають на британські конвої.

Розмови з Советами продовжуються

На пресовій конференції запитаний підсекретар стейту, Сомнер Велес, відповів, що не бачить причини, чому урядові розмови з советським амбасадором Уманським малиб перерватись? Поїздка Молотова до Берліна ще зовсім не дає причин, щоб не говорити з Уманським, казав Велес. Бо розмови з останнім мають виключно інформативний характер і вони причиняються до кращого взаїмного зрозуміння.

Даєс може випитувати консулів

На запит Мартина Даєса, який разом зі своїм комітетом досліджує неамериканські активности, чи він може брати під допит також німецьких і інших консулів, які займаються тут нелеґальною пропаґандою, Кордел Гол, секретар стейту відповів, що так. Кордел Гол сказав, що Даєс є виборним чинником і може робити те, що уважає за відповідне, а тим не ускладнить американської міжнародньої політики.

Виявлено число зруйнованих церков у Лондоні

З Лондону повідомляють, що тридцять дві церкви було знищено, 47 серіозно ушкоджені, й між 450 до 500 церков та приналежних до них будов, було менш пошкоджено. Ці обчислення подав епископ Лондону на зібранні своєї діецезії.

Ці числа виглядають застрашаючими, але є то звичайним видовищем тепер в Лондоні, бачити цілком зруйновані церковні будинки, що стоять без дахів, або з проломаними мурами. Багато між ними є лиш малі церкви, всеж до цего числа зараховано й поважне число старих та великих лондонських церков, що мали велику славу.

"ПИВО
Це мій Напиток"

Пиво — це традиційний напиток тих, що люблять товариство й поміркованість — і воно завжди злучене з добрими манерами й добрими товаришами. ТАКОЖ, памятайте, Пиво є найбільш економічне... правдиво освіжуюче угощення на всі оказії.

ПОПИРАЙТЕ АЛБЕРТІЙСЬКУ ІНДУСТРІЮ
НАСТОЮЮЧИ НА
БРОВАРЕНІ В АЛБЕРТІ ПИВА
"НАЙЛІПШІ З ПИВ"
КУПУЙТЕ ВОЄННІ ЩАДНИЧІ МАРКИ!

This Advertisement is not inserted by the Alberta Liquor Control Board or by the Government of the Province of Alberta.

Годівці Курей . . .

Яйця тепер продаються по високих цінах. Ваші кури не можуть добре нестися, як ви їх не годуєте кормами, що будують яйця. Давайте своїм курям:

Gillespie Maid Laying Mash

або

Gillespie Maid Protein & Mineral Supplement

змішаний з вашим зерном і дістаньте якнайбільшу продукцію яєць.

Пишіть по цінник або побачте свого найближчого продавця.

GILLESPIE GRAIN CO. LTD. Edmonton, Alberta

Новинки з Канади

Праця Канади для війни

Тижневий Огляд Подій від 7 до 14 листопада.

1) День Перемиря: В тіні нової війни вся Канада вшанувала память вояків, що згинули в війні 1914-18 р.

2) Від домініяльного уряду вийшла думка скликати в січні домініяльно - провінціональну конференцію, яка розглянула б пропозиції Королівської комісії в справі домініяльно-провінціональних взаємин.

3) Спільна Канадійсько-американська оборонна рада перевела інспекцію оборони Тихоокеанського побережжя.

4) Прибуток із мита та акцизи в жовтні, разом із приходом із доходового податку, виносив $55,121,531, себто $19,-079,279 більше, як у жовтні минулого року.

5) Міністерство муніцій та постачання видало впродовж тижня, що скінчився 1. листопада, 1,629 контрактів на суму $5,755,763.

6) У Канаду прибув великий транспорт із британійськими летунами, що доповнятимуть тут своє знання воєнного летунства. Цей контингент має своїх власних інструкторів, інжінірів, механіків і своє власне знаряддя.

7) Канадійський експорт за перших десять місяців цього року — не включаючи експорту золота — виносив $963,-029. Упродовж тих місяців минулого року експорт виносив $726,741,406.

8) Домініяльне бюро статистик обчислює тепер останній пшеничний видаток у Канаді на 547,179,000 бушлів, цебто 13,925,000 бушлів менше, як обчислювано в місяці вересні.

9) На фонд закупу літака Спитфаєр отримано $12,681 з вистави Роберта Е. Шервуда "Не сміє бути ні", граної в Оттаві та Торонті. На чек зложилася платня Алфреда Лунта і панни Лин Фонтан, зиск продуцентів і прибуток із продажі памяткових програмок.

10) С. Д. Гов, міністр муніцій та постачання, заявив, що в цей час продукують у Канаді 500 легкопадів (паращутів) тижнево. Незадовго ця продукція буде двічі більша.

11) По можності даватимуть воякам канадійської чинної армії 6-денні різдвяні або новорічні відпустки.

12) Проголошено, що на британійському нищівнику "Джервис Бей" згинули 13 канадійських матросів. "Джервис Бей" був затоплений німецьким кораблем підчас оборони британійського конвою. Геройською боротьбою "Джервис Бей" врятував тридцять кораблів у конвою. Рятовані моряки з корабля прибули в канадійський східний порт.

Докладні дані про збір збіжжя в Канаді

Домініяльне Статистичне Бюро в своїм другім оголошенні цьогорічного збору жнива в Канаді подає такі цифри:

Пшениці зібрано 547,179,000 бушлів, цебто 13,925,000 менше, ніж Бюро подало в першім оголошенні, 4 вересня ц. р. Намолот в Алберті не був такий як сподівались (Алберта зібрала 190,000,000 бушлів, Саскачеван 260,000,000 бушлів, Манітоба 70,000,000 бушлів).

Вівса зібрано в Канаді 387,-805,000 бушлів; ячменю 105,-405,000 бушлів; жита 14,294,-000 бушлів; лену 3,406,000 бушлів.

Намолот усіх головних родів збіжжя був пересічно вищий ніж минулого року.

Спільні канадійсько-американські шляхи

Спільна Канадійсько-Американська Оборонна Рада розглядає плян будови двох спільних оборонних шляхів, що лучили б Злучені Держави з Канадою. Шляхи ці будуть бетонові і на 100 стіп широкі — один рівнобіжний до тихоокеанського побережжя — з Сан Дієго до Аляски — другий до атлантійського побережжя — з Міямі до Нової Скошії.

Атлянтійський шлях буде перебігати такі околиці: з Фльориди через Вашингтон до Ню Йорку, звідки одна віднога побіжить через Альбані в Квебек і друга через Бостон, стейт Мейн, Новий Бронсвик до Нової Скошії. По тих військових дорогах можна буде перевозити найважчі гармати, найбільші повзи, великі троки з людьми, стріливом і ін. воєнними матеріялами в протягу короткого часу.

Можуть зареквірувати, що буде треба

Домініяльний уряд дав міністрові Національної Оборони Ралстонові право реквірувати в Канаді все те, що він буде вважати конче-потрібним для ведення війни, згідно з декретом Королівської Ради, що його предложено парляментові. Декрет має дату 25, серпня, 1940. На його підставі можна зареквірувати кожний корабель, чи літак і все, що на них є; можна зареквірувати також кожний британійський корабель, чи літак, що є зареєстровані в Канаді, навіть тоді, коли вони знаходяться поза Канадою.

Інші накази вимагають: щоб опікунові ворожого майна в Канаді, Палаті Закордонної Виміни й Канадійської Кінної Поліції постачати інформації про доходовий податок; щоб знесено Акт про приличну заробітню платню й про години праці при будові 39 військових вишкільних осередків; щоб для удержуваних тими, що їх задержано в таборах, була дана допомога, — і кілька декретів інших.

Українець видав воєнного бранця

На двірці Юніон поліція зловила утікшого німецького воєнного бранця, поручника Ґунтера Края, що втік із табору полонених у пачці й залізницею дістався до Торонта. Зрадили його англійські гроші, що їх він зайшов зміняти до пиварні в одній із гостинниць у місті. Англійські фунти стали підозрілі кельнерові в цій гостинниці, Петрові Радчукові, і він повідомив поліцію. Зловлений Німець говорив по анґлійськи. Він сказав, що він свою приємність із утечі вже мав і тепер може йти назад до табору.

Чесний Українець

Сорок чотири літній Константин Довганюк із Буковини, безробітний знайшов на вулиці мошонку з $752.30. А що він, як безробітний переночовував в домі для безробітних, тому боявся брати гроші з собою, щоб не вкрали, і найшов для них кімнату за $2.50, які заплатив із знайдених грошей. Вранці гроші передав він поліції. Поліція пішла з ним до властительки мошонки, п-і Г. Різги, і та на радощах дала йому $50 за його чесність.

Албертійські врожаї нижчі як було подано

Другий обрахунок албертійських врожаїв за 1940 рік показує поважну знижку, все ж таки цьогорічні врожаї в Алберті є найвищі за всі попередні роки.

Друге обчислення подає, що в Алберті зібрано пшениці 191,000,000 бушлів (в першім обрахунку подано було 203,-000,000 бушлів). Рекордовий врожай пшениці в цій провінції був у 1927 році й виносив 171,000,000 бушлів.

Вівса по другому обрахунку Алберта мала 106,000,000 бушлів (перший обрахунок подавав 114,000,000 бушлів). Ячменю зібрано в провінції 32,-000,000 бушлів (а не 34,500,000 як було подано в першім тимчасовім обрахунку).

Озимої пшениці було в Алберті 1,800,000 бушлів (а не 1,994,000 бушлів). Ярого жита було 1,400,000 бушлів, лену — 540,000 бушлів.

Ці останні обрахунки зробив провінційний департамент хліборобсвта.

Здобув золоту медалю

У середу, дня 30. жовтня, ц. р. у Лондоні в Онтеріо, відбувся пятий річний Канадійський Музичний Фестивал. На Фестивалі відбувся музичний попис. Найкраще писались Торонтонці. Один наймолодший із них виграв золоту медалю. Той один, це був — Українець, 7-літній Мирон Карваш із Торонта, який своїми здібностями побив всіх своїх суперників в змагу в грі на скрипці: здобув перше місце між солістами девятої кляси, здобуваючи ще попри це $25 надгороди в готівці. Щоденна преса, що про цей Фестивал писала, назвала Кардаша наймолодшим побідником до цього часу, який небагато вищий ніж дві його скрипки. "Торонто Дейлі Стар" написав, що Карваш дає всі надії, що стане талановитим мистцем. Грає Мирон Карваш всего тільки пять місяців. Здобув він 85 точок.

Успіхів цих осягнув молодий Карваш під досвідченим проводом своєї вчительки п-и Марусі Яворської, відомої скрипачки й учительки музики.

("Український Робітник")

Дрібні Вістки

Канадійські копальні викопали в вересні 1,432,751 тон вугля, або на 100,000 тон вугля більше як у тім самім місяці минулого року.

Продукція вугля в Канаді за перших 9 місяців цього року дала 12,156,067 тон або півтретя міліона тон більше як за той час у минулім році.

Автові лайсенсові плити для Алберти на рік 1941-ий будуть чорні з білими написами. Чорно-біла барва плит буде в Канаді одинока. Але в Злучених Державах такі плити матимуть 7 стейтів.

У Венкувері почали продавати масло по 35 центів фунт. Така ціна буде в цілій Британській Колумбії.

В однім зі східних канадійських портів спущено 19 листопада новий воєнний корабель типу корвет.

Саскачеванський Пшеничний Пул має тільки елеваторів, що може змістити одну третину пшеничного збору тої провінції. Всієї пшениці, яку цього року доставлено до пулів тої провінцій, Саскачеванський Пул одержав 45 процент.

Господарські тварини в Канаді

В червні, 1940 року було переведено офіційний перепис господарських тварин на фармах у Канаді. Виявляється, що з кожним роком помітно зріст кількости тварин, але найбільше зросло число свиней, бо тепер їх нарахували 5.9 міліонів голів, цебто 37% більше чим 1939 року. Худоби на фармах нараховано 8,565,000 голів, що висказує один процент зросту проти року 1939. Це перший раз було зареґістровано зріст кількости худоби в Канаді від року 1934.

Вже другий рік помітно зріст коней на фармах. Цего року в червні місяці було зареґістровано 2,858,000 голів, а року 1939 було їх о 34,000 голів менш. Сподіються, що кількість коней буде далі зростати.

Овець нараховано 3,452,000 голів, а року 1939 їх було о 86,000 голів менш. Кури зросли з 58.5 міліонів до 60.2 міліонів, що є найбільшим числом від 1930 року. Індики також зросли числом. 1939 року їх було нараховано 2,476,-000, а цего року їх було 2,508,-300. Таксамо зросло число качок та гусей.

Вживання сої на фармі

Останніми роками засівна площа під соєю сильно зросла. Ще не так давно, сою вирощували лишень на маленьких клаптиках землі, головно для домашнього вжитку. Тепер засівають нею сотки й тисячі акрів, бо зерно сої вважається дуже цінним кормом для господарських тварин.

Звичайно зерно сої має в собі від 30 до 40 процент протеїну, а тому наближається до інших концентрованих кормів, таких як сімя та бавовняні макухи. Вирощування сої на зерно дає змогу господареві забезпечитися добрим, концентрованим кормом, й при тім невеликим коштом.

Сою домішують до інших кормів біля 15 процент, але цей процент подекуди має ріжнитися, бо багато залежить на якости того корму, до якого сою додають. Сою треба змішувати з іншим збіжжям ще перед меленням, бо соя так багато має в собі олії, що саму тяжко молоти.

Сіно сої є рівновартним сіну люцерни, й це підтверджують як досвіди з годівлею тварин, так і лябораторні аналізи. Сою на сіно скошують звичайно тоді, як стручки наполовину вже виповнені.

Солома сої після вимолочення зерна, хоч і не є високої поживної якости, всеж з успіхом може бути вживана на корм худобі. Ця солома так само є добра для овець.

Сою та кукурудзу можна вирощувати разом а потім скошувати на сіно для заквашування. Якщо одно й друге вирощується окремо, скошене сіно змішують в пропорції 2-3 частини кукурудзи й 1 частину сої, й потім накладають силоси (квашеники). Для кожної околиці треба вибирати такі сорти, що можуть дати добрий поріст до часу скошування.

Фармерські Мітінґи

"Канадійської Кооперативи Рільничої Машинерії"

Арран — Вівторок, 10-го грудня — 2-га год. пополудні
Норквей — Середа, 11. грудня — 2-га год. пополудні
Стінен — Четвер, 12. грудня — 2-га год. пополудні
Бюкенан — Пятниця, 13. грудня — 2-га год. пополудні
Григорів — Пятниця, 13. грудня — 7.30 вечером.
Рама — Субота, 14. грудня — 2-га год. пополудні
Канора — Субота, 14. грудня — 8.30 вечером
Дніпро — Неділя 15. грудня — 2-га год. пополудні
Донвел — Неділя, 15. грудня — 7.30 вечером
Сторновей — Понеділок, 16. грудня — 2-га год. пополудні
Врокстон — Понеділок, 16. грудня — 7.30 вечером
Калдер — Вівторок, 17. грудня — 2-га год. пополудні
Джуніор Наро. Дім — Середа, 18. грудня — 2-га пополудні (на полудне від Джедбурґ)
Інсінгер, Саск. — Четвер, 19. грудня — 2-га год. пополудні
Шіго, Саск. — Пятниця, 20. грудня — 2-га год. пополудні

Просимо всіх фармерів прибути на ці зібрання і довідатись в який спосіб фармері можуть самі собі помочи.

Промовляти будуть: —

Посол О. Жеребко — В. Буряник — Іван Стратійчук

ДИРЕКЦІЯ: — КАНАДІЙСЬКОЇ КООПЕРАТИВИ РІЛЬНИЧОЇ МАШИНЕРІЇ.

На господарські теми

В Шевченик.

Хто поможе фармерам?

Чому фармері даються так використовувати? Фармерам платять дуже мало за їх продукти, в порівнанні з тим, що вони мусять платити за машинерію та всі інші потреби. Це так пригнобило фармерів, що багато з них не знають як вижити. Колиж фармері не всилі контролювати ціни на свої продукти, то вони повинні робити щось, аби знизити ціни на ті річи, які мусять купити, й цим способом знизити свої кошта продукования.

Дехто каже, що фармері бідують тому, що не вміють керувати своїм бизнесом. Можливо що це є правдиво у відношенні до декотрих, але певна річ що про всіх так не можна казати.

Року 1930, кілька фармерів коло Ріджайни, Саск., рішили купувати собі ґазоліну спільно, велику кількість наразі, й цим спообом защадити собі кілька долярів, які пожирають перепродавці. Коли великі компанії пізніше підвищили ціну на ґазоліну в "тенках" о три центи, то тоді ці фармері рішили побудувати власну рафінерію й виробляти свою ґазоліну.

Та клопіт був, звідки взяти грошей на будівлі? При кінці 1934 року вони почали складати маленькі суми та переконувати інших, щоб також приступали до цієї справи. В наслідок цего, ці люди до року 1935 склали стільки грошей, що побудували першу, маленьку кооперативну рафінерію в світі. Великі компанії пробували нищити цей рух, що вже від самого початку був таким успішним, що минулого літа мусіли побільшити свою рафінерію до пів міліонової вартости.

Все це було збудовано тими грішми, що були защаджені, й фармері нічого не докладали. Більш того, навіть й малі вкладки, що спершу було зроблено, приносять їм по 5% річного інтересу. Так, кілька пригноблених фармерів почали рух, що став причиною для зниження ціни на ґазоліну з 26 центів у році 1930, до 13 центів року 1940.

В Британській Колюмбії люди так само нарікали що ґазоліна задорога, й кричали до такої міри, що цю справу взялося переглянути правительство, а пізніше наказано компаніям знизити ціну. Компанії перестали продавати ґазоліну й повстав клопіт. При кінці правительство й компанії згодилися на зниження о один цент. Та, який це малий здобуток по великім змаганні правительства й людей! Чи ж не сильніший та тихіший є спосіб кооперативний, де не треба й правительству вмішуватися, та видавати великих коштів?

Тепер є рух щоби фармері могли собі купувати машинерію без тих великих коштів перепродажі які причеплені до кожної машини. Вже довший час фармері нарікають, що машинерія задорога, але ні продавці ні правительство ще не знизили ціну. Всім фармерам радиться попирати цей рух, та купувати десять долярові уділи, аби якнайскорше розпочати купування машинерії впрост від фабрики й оминути посередників, а рівночасно защадити собі яких 25 долярів або й більше від сотки. Оце добра нагода собі помогти.

Так само й ті фармері, котрі ще не знають як дістати дешевшу ґазоліну нехай орґанізуються в кооперативу й дістають її від "Консумерс Кооперейтив Рефайнері" в Ріджайні, Саск. Купування ріжних фармерських приладів є тепер можливе кооперативними способами. Люди навіть можуть зложитися й орґанізувати свій банк, де можуть позичати або переховувати свої гроші.

Кооперативний рух дає змогу бідним та невченим фармерам стати великою силою, а навіть вони можуть бути банкирами, великими бизнесменами, чи й управителями фабрики. Кожний окремий фармер має дуже маленьку економічну силу, але коли цих маленьких сил зложиться багато до купи, тоді та сила стає великою й може стати проти тих, котрі дотепер використовують фармерів як самі хочуть.

Яко одиниці, фармері ніколи не вилізуть з багна бідноти, й нічого їм не поможе як будуть кричати проти правительства та всіх інших, аби їх ратувати. Та всі вони можуть з того багна вилізти, наколи згодяться спільно братися до ратування самих себе. Це єдиний випробуваний спосіб на поліпшення свого загального життя.

Вода — головний складник тваринного тіла

Без води існування життя неможливе. Бож і відомо, водою пересякнуті на скрізь усі знаряди тіла й розпущені у ній його соки — виділини. По спаленні тварини залишається ледви невелика кількість попелу, як позісталість мінеральних (непальних) складників. В обчисленні — становить вода у ростин 25 до 50, у тварин вище 80 процент всього будівельного матеріялу тіла. Недостача води є для орґанізму вельми шкідна й веде вскорі до важких занедужань, а то й до смерти від спраги. Можна сказати, що вода є основним складником устрою тіла й головним його мотором в усіх його чинностях.

Для правильного розвою й прибутку тіла — вода є необхідна таксамо, як всякий інший корм. Без води віджива не може бути ані стравлена, ані присвоєна для життя й будівлі тіла. Віджвичі речовини корму в стані згущеному не моглиб пройти крізь стінки стравного проводу до кровоносних судин та розійтися по тілі. Слинаж, кров, жолудкові соки, всякі виділини залозів і стравне кормове молочко — не є нічим іншим, як тільки розпущені у воді ріжні речовини. З водою теж у виді мочи видалює орґанізм те, що йому непотрібне та зужиті частини віджвичих середників.

Знаючи вагу води для тіла, слід перестерігати, щоби припадком її не забракло. Частину потрібної води перебирає орґанізм враз з кормами, бо навіть сухий корм заключає в собі біля 10 процент води. Решту потрібно тварині постачати через водопій. Кілько води має випити тварина, позіставляємо її природному імпульсові — інстинктові, який рідко коли поблуджує. В часі спек треба частіше поїти. Також коли даємо сухі паші, тварини мають охоту пити більше води та навпаки: пють менше при відкормлюванню соковитими травами, або окіпними ростинами. Корови, що дають багато молока, потребують більше води, але не слід думати, що нарочне обпоювання водою таких коров побільшує кількість молока. Найкраще регулює це природне запотребування води молочними коровами.

Щоби через рідке напування, тварини не були надто спрагнені води і не обпивалися нею, слід поїти 3 рази денно. Обпоювання водою є шкідливе, з окрема якщо обіпються води по пашенню в полю або по конюшині. Спроваджує це надто скору ферментацію у шлунку і здуття. Найкращеб було, щоби звірята чи то в полі, чи в стайні мали легкий доступ до води; тоді нема чого боятися, щоби вони перепилися водою, бо пють часто, а по трошки. На загал рогату худобу поїмо по їді. Але можна напувати і в часі їди, лише вважати, щоби не поїти передтим заки худоба буде їсти сочисті корми. Як худобу можна напувати зараз по їді, так коня не слід так напувати. Особливо не гаразд напувати зараз по зїдженню оброку. Вода, перепливаючи через не так то як у худоби обемистий шлунок, вимивати буде у коня до кишок нестравлені ще частини обороку, що часто викликає кольку; з другогож боку приносить утрату через те, що роз пускає надмірно-травильні соки і противиться належному використанню прокорми.

Зігрітим звірятам не давати води, а дати перше сіна, скропленого водою або перемішаного з зелениною. Також не поїти за зимною водою, зокрема тільних корів, які від цього покидають.

Вода для рогатої худоби корисніша є з великих отвертих збірників води, а то з рік, озер, ставів — ніж жерельна (кринична), бо в таких водах є присутні т. зв. багняні бактерії, які пособлюють травленню тяжко стравної клітовини (волокнику-целюльози) у твердих пашах, як солома, сіно, старші зелені корми, квашанки. Зимовою порою добре є перед поєнням молочних коров, давати їм одно до двох відер денно теплого пійла, що скріпляє молочність і противиться обпоюванню водою.

Крім вище сказаного — вода причиняється в устрою тіла до реґулювання внутрішньої теплоти, котра мусить бути все сталою - рівномірною, без огляду на теплоту окруження. Чи то в літі, чи в зимі, внутрішна теплота мусить бути стійна. Коли є зимно — то звіря більше спотребовує корму на тепло, коли ж є тепло — то більше води. Вода, випаровуючи з тіла, чи то у виді поту чи пари, видиханої з грудей, виносить з тіла надмір теплоти та тим не допускає до перегріття тіла. Перемінюючися в пару (піт на шкірі) спотребовує вода дуже багато тепла; длятого спочені звірята треба доконче добре витирати скрутілями, не чекати аж висохнуть самі. Вода-піт, сама висихаючи, забралаб дуже багато тепла із тіла та моглаб його застудити! Цього головно треба стереґтися в зимовій та осінній порі, коли звірята мокрі від дощу-сніговиці.

Підготовлення когутиків на ринок

З огляду на той факт, що покупці починають звертати велику увагу на якість забитих птахів, фармері мусять також більше дбати про належне викінчення своїх когутиків, перед продажем їх на ринок. Та навіть з цілком іншої причини поплачується добре вгодовувати когутиків. Бо висока якість не лишень що має ліпший попит, але й приносить ліпшу ціну.

Для вгодовання треба вибирати тільки здорових когутиків. Всі хоробливі та миршаві птахи не варті того, аби з ними заходитися зі підгодівлею. Вибрані птахи треба відгодовувати в койцях або в курниках, аж доки вони набудуть потрібної ваги. До койців звичайно дають по чотири птахи, наколи койці є розміром 2 стопи на 16 цалів, й 20 цалів високі. Годувати птахів можна лишень мягким та добре вимішаним кормом, що жене на товщ. Давши птахів до койців, треба за ними доглядати протягом цілої доби. Першим кормом має бути вогка мішанина що складається головно з меленого збіжжя, яку розводять зібраним молоком або маслянкою, до такого стану щоб вона стала липкою. До цего корму треба дмішувати главберової солі (епсом салт) в розмірі одного фунта на кожних сто птахів. Це для першого дня відгодівлі.

Дві годівлі денно дають ліпші висліди чим годівля частіша. З огляду на те, що птахи перебувають у спокої й не мають великого апетиту, цей апетит можна викликувати в той спосіб, що птахам кожного разу дають зїдати лишень стільки, що вони можуть взяти протягом двадцять мінут, а всі рештки негайно забрати та дати птахам іншим. Апетит птахів є найкращою вказівкою, як поступає сама відгодівля. Наколи буде помічено, що птахи вже їдять з меншою охотою, це значить, що надходить час їх продавати, бо вага може впасти. На загал, два тижні є достаточним часом, щоб відгодувати птахів у койцях. В разі як птахи й по двох тижнях мають добрий апетит, годівлю можна продовжити до трьох тижнів.

Найкращим кормом для когутиків у койцях є вівсяні крупи (овт ґровтс) та кукурудза. Ліпше коли одно й друге буде дрібнішим. Якщо бажаєте мати біле мясо, кукурудзу треба вживати також білу. Дещо меншої вартости для відгодівлі є гречка, а ще меншої вартости вважається мішанина пшениці з вівсом та ячменем. Наколи когутиків годується вівсом та ячменем, поживність можна піднести відсіванням лушпинок. Та всі вище згадані корми є цінними, хоч як бачимо, мають ріжну вартість в порівнанні між собою.

Наколи це можливе, додавання 5 до 7 процент розтопленого баранячого або воло-

(Докінчення на стор. 8.)

УКРАЇНСЬКІ ВІСТИ
Єдиноквий український католицький тижневик у Канаді.
Видає кожного вівтірка Видавнича Спілка "Українські Вісти"
10012-109 Стріт Едмонтон, Алберта.
Річна передплата $2.00
До Злучених Держав $2.50
За оголошення не відповідаємо.

UKRAINIAN NEWS
Published Every Tuesday
by the
UKRAINIAN NEWS PUBLISHERS LIMITED
10012-109th Street, Edmonton, Alberta
Subscription in Canada per year $2.00
in the United States, per year 2.50

Вівторок, дня 26. листопада, 1940.

Комітет Українців Канади -- перед великою пробою

Обєднання українських політичних орґанізацій для певних цілей, яке сталось у формі створення Комітету Українців Канади, є наскільки важною подією серед нашого народу в Канаді, що про те обєднання заговорила вся українська преса в Канаді й Америці, а також вся анґлійська щоденна преса в трьох західних провінціях.

Анґлійська преса, опираючись на інформаціях вінніпеґської "Фрі Прес", де працює український журналіст, висловлює в новинках і в редакційних статтях своє велике вдоволення з факту обєднання наших політичних орґанізацій та сподіється, що тепер Українці — спільними силами — ще більше причиняться до воєнних змагань Канади й Британської Імперії.

Українська преса в Канаді, крім вислову вдоволення, не забуває звернути увагу на себе саму. Орґани політичних ґруп, кожний на свій лад, пригадують своїм читачам, що вони "завсіди були за обєднанням". І кожний часопис і менші та більші провідники політичних ґруп одним акордом гомонять, що всі вони хотіли обєднання. Виходить таке, що не знати тепер, чому не створено одного спільного комітету два роки тому.

Читаючи статті в українській пресі на ці теми, пригадується нам заввага одного британського дипльомата, який сказав, що коли хтось з чужинців скаже щось злого про всіх Українців в Канаді, тоді кожна українська ґрупа каже: "Це не про нас він говорить, а про тих других". Але коли хтось висловиться, або напише щось прихильного, похвального, про всіх канадійських Українців, тоді кожна наша ґрупа говорить, що "Це про нас він говорить, а не про тих других".

"Українські Вісти" здають собі справу з того, де починається і де кінчиться роля преси й публіцистів в процесі творення політичної думки й політичної акції. В послідних двох роках, коли українські часописи на американськім континенті заповнені були пристрасними нападами і взаємними обвинуваченнями себе, ми свідомо уникали полєміки на тлі міжпартійної співпраці, оскільки це було можливе. Ми були і далі є тої думки, що не ґазетні статті, хоч які вони були б "ориґінальні", "острі", "наукові" і "льоґічні", а здатність живих, реальних людей, в нашім случаю — здатність провідників наших суспільно-політичних організацій до ТВОРЧИХ громадських діл — це є услівя будуючої праці. Не хто кого більше понизить і осмішить перед читаючою публикою, але хто з провідників народу здібний здавити в душі особисту й партійну ворожнечу, хто здібний піднестись вище особистих і партійних амбіцій — це завсіди рішає про здатність провідної верстви народу до будуючих вчинків. І нехай сьогодні пресові орґани українських політичних та релігійних ґруп в Канаді приписують собі не знати скільки заслуг щодо створення Комітету Українців Канади, нехай вони в наївнім захваті думають, що наша ціль осягнена, то ми, знаючи дещо про трудноші в праці Комітету вже на самому початку, далі остеріґаємо: в Комітеті Українців Канади мусить ослабнути особиста й ґрупова ненависть. Члени Комітету Українців Канади мусять позбутися взаїмної особистої і ґрупової ворожнечі, мусять бути готові на особисті й ґрупові уступки, мусять виявити скільки щирости, скільки взаємної пошани, як того вимагає становище представників кількасот-тисячного українського народу в Канаді і то в такий важний і відвічальний час як тепер.

Іншими словами, сам факт створення спільного Комітету Українців Канади — це ще не є ціль сама в собі. Обєднання, спільний комітет, це лише засіб,це найпрактичніший спосіб до виконання тих завдань, які на нас накладає горожанство Канади й приналежність до української нації. Від доброї волі, від щирости, від уступчивости поодиноких членів Комітету залежить, чи той Комітет зуміє сповнити свої завдання і чи зуміє він гідно представляти наш нарід в Канаді. Ми йдемо ще далі і кажемо, що коли представники тих пятьох українських орґанізацій, які творять тепер спільний Комітет Українців Канади не позбудуться особистого й партійного антаґонізму, коли вони своєю ворожнечею один до другого спаралізують працю Комітету, або — не дай Боже — допровадять до розбиття, до розвязання Комітету, то це ще гірше осмішить всіх нас в очах наших співгорожан і ще гірше здеморалізує та оґірчить увесь наш нарід в Канаді, як та жалю гідна пресова полєміка, що велась на протязі двох років.

Отже створення спільного Комітету Українців Канади — це час великої ПРОБИ, це час іспиту нашої політичної зрілости, нашої політичної культури. Від цеї проби залежить дуже багато; не лише обнова нашого збірного життя тут, не лише солідарність серед всіеї нашої суспільности і збільшена поміч Канаді в воєнних змаганнях: від висліду цеї проби, цего політичного іспиту залежить також, чи ми переконаємо анґлійський світ, що Українці вміють завести лад між собою і можуть собою правити.

І тепер, коли не лише наш нарід, але й анґлійська преса й анґлійські політичні діячі так уважно слідять кожний крок Комітету Українців Канади, ми не лише остеріґаємо, але й просимо членів того Комітету: здайте іспит своеї політичної зрілости!

До успішної праці Комітету можуть у великій мірі причинитись проводи тих орґанізацій, яких відпоручники становлять той Комітет. Представники кожної орґанізації ділають згідно з інструкціями, що їх вони одержуть від провідників своїх орґанізацій. Отже коли заряди всіх тих пятьох орґанізацій дійсно і щиро прагнуть одного проводу в загально українських політичних справах, — вони не сміють в своїх інструкціях відпоручникам в Комітеті Українців Канади включати нічого такого, що утруднювало б або й унеможливлювало б співпрацю внутрі Комітету.

Робім своє діло

Прийшла вже зима. В такий час оживає в наших товариствах праця, перервана на час пільних робіт. У звязку з цим хочемо подати кілька порад.

Живемо в добі великих змагань народів за своє майбутнє, великих проб сил. Нас цікавить війна і світова політика. Ми жадібно вичитуємо в ґазетах про найновіші події в світі, слухаємо радія. Але то не все, що маємо робити цеї зими. Ми не можемо віддавати тим справам всю нашу увагу, весь свобідний час.

Перед нами безліч праці над розбудовою нашого власного життя в родинах й організаціях, які ми здвигнули дотеперішньою працею в Канаді. Треба докінчувати початі діла й за нові братися. Треба, щоб наша праця не виглядала на соломяний вогонь, який спалахкотить яскравим полумям і скоро погасне, залишаючи купу сипкого згарища, що його вітри розносять на всі сторони світу.

Нема прикрішого виду як недокінчена будівля. Він прикріший ніж вид руїни й згарища, німих свідків нещастя, що навістило дім, бо ж є надія, що на тих згарищах і руїнах двигнеться незабаром нова будівля. Недокінчена будівля це символ безнадійности, безпорадности й недбальства. Почате й недокінчене діло поширює й поглиблює зневіру у власні сили й веде до цілковитого отупіння й упадку. З таким недокінченим домом можна порівнати стан у всякій орґанізації, де роботу зачато але її не продовжується, або так ведеться, що з неї нема хісна.

Коли говоримо про товариства чи народні доми, то нам католикам не може бути байдуже, який дух у них панує і який є зміст їх праці. Тільки католицька Церква і релігія є одиноко трівкими основами життя й розвитку нашого народу в Канаді. З того випливає програма праці в наших товариствах:

1) Нести й поглиблювати католицьке освідомлення і боротися з деструктивними струями новітніх доктрин і сектанства. 2) Ширити здорову освіту і національне освідомлення на католицьких засадах, головно через поширювання католицької преси і видавництв та шукання способів, щоби католицьке письмо доходило до всіх католицьких домів у парохії, 3) трудитись над піднесенням морального рівня наших людей, поборювати розпусту, пиянство і тому подібне, 4) розвинути жертвенність на католицьку пресу, бурси, потреби дієцезії, сиротинець, шпиталі і організаційний фонд, який конечно мусить у нас бути створений, а в часі війни на Червоний Хрест і інші воєнні потреби.

Розуміється, крім того товариства ведуть звичайну свою роботу, уладжують концерти, вистави, відчити, базарі і т. п.

В програму своєї діяльности наші товариства конечно повинні вставити вдержування тісного звязку з нашою католицькою пресою через дописування до неї.

Правда, не про все можна писати, та це вже справа редакції, чи й як використає вона надіслані матеріяли. Те, що деякі речі не можуть побачити денного світла, не повинно нікого зражувати або зневохочувати. Бо саме відповідальна преса це той природний осередок, куди повинні збігатися всі нитки Канади. Українська преса на жаль не стоїть так добре матеріяльно, щоб могла винагороджувати всякі інформації. Наша преса служить загальній справі й тому може відкликатися до всіх прихильників ставитися по-громадськи до справи загального інформування. Особливо тепер, коли на міжнародній арені відбуваються історичні події, всі ми повинні творити одну велику родину. Радість одиниці повинна бути радістю для нас всіх, її горе чи нещастя — нашим спільним нещастям. Тому інформуйте нас про все, що в ваших сторонах, ваших орґанізаціях діється. Спільно з нами обговорюйте все те, що вас болить і що радує. А користь з того напевно буде обабічня.

Історія Балканського Півострова

Саме тепер на порядку дневнім Балканський півостров. Вса довилася вже там Советська Росія, Німеччина обсадила своїми військами Румунію, а Італія занявши перед півтора роком Альбанію, розпочала тепер з Альбанії війну з Грецією. Хто знає, чи незадовго воєнна полумінь через Болгарію не захопить іще Туреччини, а опісля не перенесеться до Малої Азії і дальше на схід.

Балкан, це пояс землі, що находиться в південній Европі; на сході граничить він з Чорним Морем і Малою Азією, від заходу оточує його Адрійське Море, а на півдні граничить він з Середземним Морем. На півночі опирається він о Советську Росію, держави, що є наслідницями бувшої Австро-Угорщини та Італію. Історія народів замешкуючих Балкан, це історія повна неспокою і воєн, вічних заворушень, повстань, поневолень, тощо. Якщо до цего додамо значіння, яке посідає Балканський півостров з огляду на своє географічне положення, котре робить його шляхом до Азії, і на схід, то нема чому дивуватися, що европейські держави остаючі поза тим півостровом, дуже ним були й є заінтересовані. Старалися вони завжди про те, щоб там викликувати заколоти і користати з них та поширювати там свої впливи, якіб вкінці кінців принесли їм матеріяльні користи.

Так у старинних як і новітніх часах на Балканськім півострові вічно велися війни.

У глибокій старині Греція була одною з балканських держав, що одинока посідала високу цивілізацію в Европі. Вже у 7-ім столітті перед Христом грецька державність і грецька культура почала викликувати свій вплив на сусідуючі острови і краї. У 5 а опісля в 4-столітті перед Христом грецька культура була в повнім розкві ті і видала овочі, котрі перетривали грецьку державність і стали основою і здобутком всіх пізніших світових цивілізацій.

Грецьку культуру переняли на пів варварські Македонці, племена посвоячені расово з Греками, котрі мешкали на північній границі Греції.

Филип Македонський та його наслідник Олександер Великий, ученик найбільшого вченого в старині, Аристотеля, заволоділи Грецією і завели історію старинного світа на нові шляхи, впроваджуючи грецьку культуру і цивілізацію до Азії й Африки та до всіх цивілізованих держав у світі аж на далеких Загангесових Індіях скінчивши.

У тім часі балканські краї на північ і захід від Греції і Македонії були цілком дикі, замешкалі мандруючими племенами, що зайшли в ті околиці, будьто зі сарматських або північно-европейських степів, цеб то теперішньої Росії, будьто з азійських гір. Доперва всевлада Римлян, тих великих світових завойовників у старині, обняла балканські краї, коли в другім століттю по Христі римські цісарі підбили ті краї і завели тут свою владу, оселюючи тут своїх кольоністів.

Коли Римське Цісарство почало підупадати і не мало вже досить збройних сил, щоби здержати напір нападаючих диких племен на сусідуючі з цісарством землі, то від 3 і 4 ст. по Христі балканські півостров знова повернув до давнього воєнного стану.

Слідували напади Ґотів, словянських племен, а в 4 і 5 століттю прибули з Малої Азії Болгари, посвоячені з Уграми і Фінами. Частина тих народів, освіши на Балканах, злялася з туземцями, передавши їм свою назву а решта помандрувала дальше. Доперва при кінці 5-го століття, за цісаря Юстиніяна, котрий наново злучив балканські землі з римським, візантійським цісарством, запанував хвилевий мир. Одначе візантійські цісарі були слабі і потрапили удержати лиш споводну владу над бунтуючимися князями, а в деяких випадках ті цілковито віддорвалися від візантійського цісарства, як наприклад Болгари, що в 7 столітті заложили власну самостійну державу.

За грецького панування всі балканські держави приняли християнство в східнім обряді.

Тому в 15-тім столітті, коли Турки завоювали Візантійську державу і майже всі краї, що до неї належали, підбили народи, котрі були християнами, були переслідувані, гноблені, систематично визискувані і винищувані варварськими Турками.

Турецька влада вдержалася до половини 19 століття. У часі того протягу часу балканське населення багато витерпіло, йому забрано все його майно, мало там місце найгіршого рода невільництва і панувала крайня темнота. Доперва по Французькій Революції провідні гадки про свободу народів дісталися на Балкан і одна по одній з балканських держав почала будитися та бунтуватися проти турецького тиранства.

Сербія здобула независимість по довгих роках боротьби і революції в 1840 р. і сербський князь став независимим пануючим. Менше-більше в тім самім часі Греція розпочала боротьбу за визволення, яка по 20 роках закінчилася признанням независимости Греції в 1829 р. При помочі Росії створено Румунію, зі злуки Молдавії і Волощини в 1878 р. У тім самім році закінчилася турецько-російсько-балканська війна договором в Сан Стефано, на підставі якого признано независимість Болгарії. Остання висвободилася Альбанія, бо доперва в 1913 році перед самою світовою війною.

Освободження балканських держав зпід турецького ярма не принесло зі собою мира на Балкані, але нові війни. Анґлія, Німеччина, Австро-Угорщина і Росія підбунтовували одну проти одної з балканських держав, щоб через їхні взаємні війни осягнути вплив на тій стратеґічній території. У часі світової війни більшість балканських держав, а іменно Сербія, Чорногора, Греція і Румунія станули по стороні Анґлії, Франції і Росії, що були тоді аліянтами, а лиш Болгарія і Туреччина прилучились до Осередних Держав, т. є. до Австро-Угорщини і Німеччини.

По війні Болгарія втратила частину своєї території в користь Румунії, Греції й Югославії. Греція одержала острови на Егейськім Морі, частину Македонії і краї в Тракії. Сербія одержала не лиш землі корінно сербські по поділі Австро-Угорщини але теж Хорватію і Дальматію. Альбанія стала знов свобідною. Найбільше одержала Румунія, яка дістала території від Болгарії, Угорщини та Росії, зглядно України. По світовій війні на Балкані наступив знова мир, який перивали революції, повстання й державні перевороти. Як і перед війною европейські держави боролись за впливи. Анґлія, Франція і Німеччина вкладали тут свої капітали, щоб тим чином мати вплив над політикою балканських держав. Як колись так і тепер на Балкані схрещуються інтереси держав, що находяться поза балканським островом, а іменно Росії, Італії, Німеччини та Великої Британії.

Між інтересами Німеччини, Італії і Великої Британії вже прийшло до конфлікту на Балкані. Тепер можна сподіватися, що і між інтересами держав осі Берлін-Рим а советською Росією прийде скорше чи пізніше теж до конфлікту.

(Н. Слово).

Вирівнуйте залеглости!

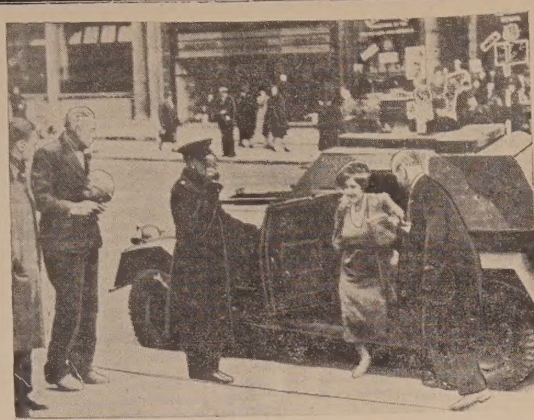

Тепер королева Елисавета робить свої візитні обїздки не в лімузині, але в панцирнім авті, щоб охоронитись перед відламками бомб, шрап нель.

ІЗ ПЕРЛИН УКРАЇНСЬКОЇ ПОЕЗІЇ

Гей, бики!

Та гей, бики! Чого ж ви стали?
Чи поле страшно заросло?
Чи леміша иржа поїла,
Чи затупилось чересло?
Вперед, бики! Бадилля зсохло,
Самі валяться будяки,
А чересло, леміш нові...
Чогож ви стали? Гей, бики!

Та гей, бики! Ломіть бадилля,
Ломіть його, валіть на прах,
Нехай не буде того зілля
На наших батьківських полях.
А чересло моє із ліва,
Леміш із правої руки
Зітнуть і корінь того зілля..
Чого-ж ви стали? Гей, бики!

Та гей, бики! Зоремо поле,
Посієм яреє зерно,
А спаде дощик, незабаром
В землі пробудиться воно.
Пробудиться і на світ гляне,
І як дівочії вінки
Зазеленіють наші ниви...
Чого-ж ви стали? Гей, бики!

Та гей, бики! Зерно поспіє,
Обілле золотом поля,
І потече ізнову медом
І молоком свята земля.
І все мине, що гірко було,
Настануть дивнії роки...
Чого-ж ви стали, мої діти?
Пора настала! Гей, бики!

Пісні минулого

Пророчистії тії читаю скрижалі
Народних пісень. І надії і жалі
Свої тут народ положив у піснях...
Лунає та мова у дрібних листах,
І мертвії ті ватаги із могили
Говорять торкаючи душу і сили...
Та речі в пустині німій гомонять,
А люди живії мовчать!

Смутні картини

Убогії ниви, убогії села,
Убогий, обшарпаний люд. —
Смутнії картини, смутні, невеселі,
А інших не знайдеш ти тут.

Не став би дивитись, схотів би за-
Так сили забути нема! (бути,
Торіднії села, то рідниї люди,
То наша Вкраїна сама.

Захід весною в лузі

Опустилось сонце
За обрій спочить,
Неначе віконце
Край неба горить.

Насунуло хмару
На синю блакить,
Немов від пожару
Дим сивий стоїть.

Над лугом піднявся
Ріденький туман,
Пахощів постлався
Густий океан.

Деркач голосніше
В траві закричав,
І крижень частіше
Летіти почав

Співа на калині
Гучніш соловей,
Пастух по долині
Скликає гусей.

Де сонце спочило,
Огонь погаса;
З озер посьвіжило,
Блиснула роса...

І хмара спустилась
Кудись за моря...
Царівна зявилась —
Вечірня зоря.

Вітер вие...

Вітер вие, плеще хвиля,
Човен хоче потопить, —
Ти-ж керуй туди спокійно,
Де твоя мета горить.

Сонце сяє, вабить душу
Усьміхаючись земля, —
Ти-ж керуй туди спокійно,
Де горить мета твоя.

АМЕРИКАНСЬКА ПРЕСА ПРО ЗМІНУ КАЛЄНДАРЯ В КАНАДІ

Американська "Свобода" з 16. листопада помістила статтю про зміну календаря в Канаді. В ній інформує американських Українців про пресову і вічеву кампанію в Канаді за зміну календаря, які причини висувають до занехання юліянського календаря і хто заявляється за зміною а хто проти неї.

"Кампанія за прийняття нового календаря у православних Українців не ввінчались успіхом — пише "Свобода", — бо більшість православних заявилась виразно проти зміни. Зате в Українців греко-католиків згадана кампанія має більші успіхи".

"Свобода" ставиться прихильно до тактовного переведення цеї справи Епископським Ординаріятом у Вінніпегу:

"Коли іде про саме греко-католицьке духовенство в Канаді — пише "Свобода" — то треба ствердити, що воно не веде в церкві ніякої аґітації за зміну календаря. Виходить, що Епископ і духовенство не є одначе проти зміни, а навпаки на ту зміну дали б радо зго ду, якщоб 95% вірних дали на таку зміну свою згоду. Так мають відповідати тим, що запитують їх про їхню думку в справі зміни календаря в церкві. Вони підкреслюють, що календар не має нічого спільного з українською народністю".

Свідомість того, що в людині живе Бог, найдужче стримує людину від лихих учинків і допомагає чинити добрі.

Чим глибша в тебе свідомість твого життя, тим менше ти віриш у знищення після смерти.

Franck Chicory

СМАЧНІШУ І ЗАПАШНІШУ
КАВУ
ЩО МЕНШЕ КОШТУЄ
дістається через додання до кавника або перкулятора ЦИКОРІЇ ФРАНКА.

До набуття в добрих гросериях.
Виріб Злучених Держав Америки.

HEINR. FRANCK SONS INC.
FLUSHING, N.Y.

НЕДІЛЬНИЙ ДЗВІН

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР

ГРУДЕНЬ

1	Н	**24 по Сош.** ММ. Плятонаі Р.
2	П	Прор. Авдія
3	В	Преп. Григорія Декаполіта
4	С	**Вхід в храм Пресв. Богор.**
5	Ч	Ап. Филимона
6	П	СС. Амфільохія і Григорія
7	С	ВМц. Екатерини
8	Н	**25 по Сош.** СвщМ. Климентія
9	П	Преп. Алипія
10	В	ВМ. Якова Персянина
11	С	ПрепМ. Стефана
12	Ч	ММ. Парамона і Філумена
13	П	† Ап. Андрея
14	С	Прор. Наума
15	Н	**26 по Сош.** Прор. Авакума
16	П	Прор. Софонія
17	В	ВМц. Варвари
18	С	†Преп. Сави Освященного
19	Ч	**Николая Чудотворця**
20	П	С. Амврозія
21	С	Предпр. Неп. Зач і Преп. Пат.

НЕДІЛЯ 24-ТА ПО ЗІСЛАННІ СВЯТОГО ДУХА

Євангелія св. Луки, зач. 39.

У той час приступив до Ісуса муж, на імя Яір, а цей був наставником божниці, і припав до ніг Ісусових, благаючи його, щоб увійшов у дім його, а була в нього донька одиначка дванадцятилітня, і та вмирала; а коли він ішов нарід тиснувся до нього. А одна жінка була кровоточива від дванадцяти літ, котра на лікарів видала ввесь свій маєток і не могла ні в одного вилічитися; вона приступила ззаду й діткнулася краю його одежі; і зараз устало течення її крови. І сказав Ісус: Хто діткнувся мене? А коли всі випиралися, сказав Петро і ті, що були з ним: Учителю, нарід товпиться коло тебе і тиснеться. А Ісус сказав: Діткнувся мене хтось, бо я почув, що сила виходила з мене. А жінка побачивши, що не втаїться, прийшли дрожачи і припала до його ніг та сказала перед усіма людьми, з якої причини діткнулася його і як зараз одужала. А він сказав їй: Доню, віра твоя спасла тебе; іди в мирі. Коли ще він говорив, прийшов один до наставника божниці, кажучи йому: Вмерла твоя донька, не труди вже учителя. А Ісус почувши відповів йому: Не бійся, тільки віруй, а буде здорова. І прийшовши в дім, не позволив ні одному з собою ввійти, тільки Петрові і Якові і Йоанові, і батькові та матері дівчини. І плакали всі і родила за нею. А він сказав: "Не плачте, бо не вмерла, тільки спить. І насміювалися з нього, знаючи, що вмерла. А він взяв її за руку і закликав, кажучи: Дівчино, встань. І вернувся її дух, і зараз устала. І звелів дати їй їсти. І дивувалися її родичі, а він казав їх нікому не говорити, що сталося.

Чуда Христові

(НЕДІЛЬНА НАУКА)

Чи Христос є Сином Божим чи тільки звичайним чоловіком? Ось над тим застановлялись ми останим разом. А тепер дальше будемо говорити про цей предмет.

Всі вороги Христові, всі ті, що хотілиб стягнути Христа з висоти Його божества, находять в своїх змаганням одну велику трудність, а саме Його чуда. От якби так можна було ті чуда Христа вимазати з Євангелія, тож то раділиб всі вороги Спасителя! Ті чуда Христові роблять їм найбільше трудности. І не диво, бож вони найліпше доказують Його божество.

Ми знаємо, як дуже не любили Спасителя жидівські фарисеї. Як вони старалися на кожнім кроці Його понижити в очах людей, як все а все боролися проти Нього. Та одного не могли вони зробити: Не могли скасувати Його чудес: І сам Христос, викидаючи фарисеям їх злобу й невіру, покликується на свої чуда. "Коли не хочете вірити моїм словам, то повірте моїм чудам!" — говорив Христос до фарисеїв. Ба що більше: "Колиб я не був ділав між ними своїх чудес, вониб гріха не мали, а так (видячи мої чуда) не мають ніякого оправдання у своїх гріхах".

Та і самі завзяті фарисеї зовсім не заперечують чудес Христових. Вони у своїм засліпленню бояться тільки, щоби Христос тими своїми чудами не потягнув за собою всього народу. І тому зійшовшися на раду рішають таке: "Що зробимо? Цей чоловік творить много чудес. Коли його так лишимо, всі в нього увірять". (Йо. 11. 47). Проте треба його убити.

Як довго існує християнство, Христові вороги найбільший клопіт мали з чудами Христа. Вони їх розсліджували з найбільшою скрупулятністю, стараючись їх заперечити. Бо добре знають вороги християнства, що колиб їм вдалось усунути чуда Христа, то всьому християнству прийшовби сейчас конець. Та на щастя це не вдалось і не вдасться ніколи.

Не могучи вимазати Христових чудес з Євангелія, стараються Його вороги пояснити їх так, що це не були ніякі чуда, тільки омана змислів. Христос після них не був Богом, але дуже зручним комедіянтом, що потрапив, як то кажуть, пустити вміло "тумана" тай замилити очі людям.

Щож на те відповісти? Правда є такі зручні комедіянти, що потраплять вмовити в людей, що вони щось бачуть, де в дійсности нема нічого. Але чиж можна їх штуки прирівнати до чудес Христа? Ті комедіянти можуть тільки на коротку хвилю одурити своїх глядачів, а по хвилі вони самі спостерігають, що впали жертвою омани. А чиж те саме можна сказати про Христа? Чиж нагле уздоровлення хорого, що довгі літа лежав спаралiжований, чиж воскресения мертвого, що чотири дні лежав у гробі, котрого тіло вже псувалося, чиж привернення одним словом зору чоловікові сліпонародженому і т. п. чиж то все можна назвати тільки туманом. Якби то було тільки туманом, то той чоловік, котрого Христос уздоровив, сейчас назад захорувавби, або той, котрого воскресив, бувби далі мертвий. А однак того всего не було. Ті люди, що їх Христос уздоровив чи воскресив, остали вже здоровими і живими. Впрочім, якби якусь оману було можна закинути чудам Спасителя, то булиб певно це зробили фарисеї. А вони зовсім не перечили тих чудес, лише в найгіршім разі приписували їх силі діявола. Впрочім Христос не ділав своїх чудес в укриттю, за якоюсь заслоною, як це роблять комедіянти, але на публичних місцях, в очах тисячів людей, між котрими були Його приятелі і вороги. Спаситель не робив теж чудес тільки одного рода, але всілякі, найріжнороднійші.

Щож то є чуда? Чуда є діла, які є противні звичайним законам природи. Приміром закон природи вимагає, щоби хорий на тяжку недугу помало, з часом міг прийти до здоровля. Колиж хорий нагло, без реконвалесценсії відзискає здоровля, то це є проти природному законові. Хтож проте потрапить ділати так проти законам природи, той показує, що він має власть над природою, що він є паном природи. І коли Христос проти всяким законам природи уздоровляв хорих або воскрешав мертвих, то він показався паном цілої природи, то є Богом. Бо тільки один Бог може ділати проти природи.

У своїх чудах Христос показався справдішним паном природи. Він показав свою власть над водою, над вихрами, над вином, над хлібом. Далі свою силу обявив Спаситель над всілякого рода недугами: над хорими, глухими, сліпими, спаралiжованими, прокаженими. Він розказував злим духам, проганяв їх з тих людей, котрих вони опанували. І якраз ніхто інший, тільки діявол, певно що не конче охотно, мусів засвідчити про Божу силу Христа, коли закликав устами одного біснуватого чоловіка: — "Христе, Сину Божий, ти прийшов мучити нас". Певно, що те свідоцтво з уст діявола не було самим висловом чемности!

Але найважніше зі всього є то, що Христос воскрешав мертвих. Бо наколи хорих і тяжко хорих можна лікарською штукою уздоровити, хотяй не в одній хвилі, то мертвого ніяка людська мудрість ні штука не потрапить воскресити. Це може зділати лишень той, що має власть над життям і смертю. А таку власть оказав Христос.

Але людська злоба стараеться і тут затемнити силу Спасителя. Христові вороги кажуть, що ті мертві, котрих Христос воскрешав, то не були цілком мертві, але тільки позірно мертві (в летаргу). Дивне диво! Ми знаємо, що случай, що хтось тільки позірно вмирає (западає в летаргічний сон) трапляється дуже рідко. От на яких кільканацять а то й кількадесять літ один такий случай буває. А тут в протягу так короткого часу за Христа найшлось аж тільки летаргіків. Чиж це якась епідемія летаргу запанувала у тім часі?

Але придивімся на деякі случаї воскресення мертвих через Христа. Чи ті вмерлі були справді лишень позірно мертвими?

Яір, наставник синагоги в Капернаумі, мав дванайцятилітню доньку. Вона йому тяжко захорувала. Засмучений батько удався до Христа з просьбою, аби уздоровив її. Христос послухав його і пустився в дорогу до Капернаума. Та в середині дороги вийшов напротив слуга Яіра і сказав: "Не труди учителя, вже нічо не поможе, твоя донька умерла". Та Христос мимо того потішив засмученого батька, говорячи: "Не бійся, віруй, а буде здорова". А коли прийшов до дому умершої і застав там много людей, що плакали по небіжці, сказав до них: "Не плачте, дівчина не вмерла тільки спить". На це всі розсміялись голосно. Власне той їхній сміх показує, що дівчина справді вмерла, що всі обяви смерти показались на ній. Христос своїми словами хотів тільки заявити, що так як звичайному чоловікові легко є розбудити сплячого, так само Йому легко є привернути до життя умершу людину. Проте всякий викрут на позірну смерть мусить тут відпасти.

Коли одного дня Христос наближався до мурів міста Наїм, виносили якраз на цвинтар умершого молодця, сина бідної вдови. Цей небіжчик вже 48 годин перележав на марах. Хто через 48 годин не пробудиться, той не пробудиться вже ніколи. І його Спаситель воскрешає.

Але хотяйби і тих двоє небіжчиків були в летаргу, то вже певно того не можна сказати про померлого Лазаря. Він вже не лишень перележав приписаний час на марах в дома, але чотири дні находився вже в гробі. І коли Христос наближався до його гробу, сказала сестра Лазаря, Марта: "Господи, його вже чути" (значить його тіло вже розкладається). А запитайте всіх лікарів на світі, який є найпевніший доказ, що хтось вмер, то вони скажуть, що найпевнішим доказом смерти є розклад тіла (коли тіло помершого видає з себе неприємну воню). Той Лазар проте певно не був в летаргу, тільки справді помер. Вже 6 днів уплинуло від його смерти. І наколи Христос одним словом зділав його назад живим, то показав тим, що справді Він є Богом. Те чудо воскресення Лазаря найбільшим гомоном розійшлося по усій жидівській землі. З далеких навіть сторін приходили люди до Витанії, аби на свої очі побачити чоловіка, що вже 4 дні лежав в гробі, котрого тіло почало вже розкладатися. І жидівські фарисеї не перечили самого факту воскресення Лазаря. Ні — це чудо їх ще більше розлютило. Бо коли чоловік засліплений, то він потрапить навіть сказати, що є ніч, коли сонце найясніше світить. І тому вороги Христа сейчас після того чуда, місто повірити в Спасителя, постановляють Його убити.

Бачимо отже, що чуда Христові говорять нам тільки одно: "Ти є Христос, Син Бога живого". А хто мимо того не хоче вірити в божество Христа, тому нічо не може помогти. Навіть сам Бог йому не поможе, бо сказав Ісус: "Хто не вірить, той вже сам себе осудив". Він не потребує вже Божого суду.

ПРО СВЯЩЕНИКІВ

Хто хоче бути тепер священиком нехай забуде на мягке життя. Треба йому мужом пожертви стати і мати намір жити бездоганним життям перед Богом, церквою і людьми. Його окружения вимагає від него багато, дуже багато. Він мусів би переміниться в надземське єство, щоб виповнити всі вимоги вірних. Люде справедливо хотять, щоб священик був вірним і послушним сином св. Церкви, слухав свого Епископа і боронив св. Віру з ревністю ісповідника.

Він має любити свій нарід і вітчину тай цю любов ділом визнавати. Його сусіди глядять за ним; вони про него говорять і ним цікавляться а не завсіди з доброї душі. Йому приходиться бути то молотом, то ковалом, лагідним мов голуб то знова твердим як св. Павло; добрим дорадником, мудрим виховником, всім завсіди взірцем-приміром. Словом: стати всім для всіх, щоб сповнити оправдані а нераз і неоправдані вимоги вірних.

Коли перейдеш доми парохіян, що по волі чи неволі належать до церковної громади, то добре насмієшся, як почуєш, що вірні про свого пароха говорять. Його проповідь одним задовга, другим закоротка; одні кажуть, що він заскоро ходить, а другі навпаки: заповоли; одні твердять, що закоротко править, другі що задовго; одні, що їх відвідує а другі, що до них не заходить; одні, що до товариств ходить а другі, що не випє з ними навіть склянки пива; одні, що він занадто приязниться, другі, що він замало прихильний; одні, що навіть руки не подасть, знова другі, що задовго твою руку при привитаню тримає.

Ще є сотки подібних противорічностей. В однім кружку сперечка пішла; люди посварилися. Одні казали, що їх парох дає стричи волосся в час а другі, що протягає, занедбується.

Читачі! будьте обережні в осуді, не обмавляйте ваших священиків; вони ; також люди, походять з нашого народу, жиють під цю пору, віддихають тим самим повітрям, що й ви. Численні вірні думають, що уряд пароха легкий і вигідний. А по правді він получений з многими жертвами, бо тяжкі вимоги ставляють до священиків в щоденному життю.

("Шлях")

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ КАТОЛИКІВ У ПРОТЕКТОРАТІ

З Чехії повідомляють, що переслідування католицького духовенства німецьким Ґештапо збільшились. В останні часи арештовано около 500 католицьких діячів. В тім числі є шість директорів Пражського Добродійного Інституту і настоятель найславнішої в Празі катедри св. Віта на Граді, монсіньор Отто Становський, один з найближчих приятелів пражського архиепископа кардинала Кашпара. Аґенти Ґештапо не залишають в спокої й самого архиепископа, перетрушуючи його канцелярії.

Загальні Річні Збори

Загальні Річні Збори церкви св. о. Николая у Вінніпеґу відбудуться 8. грудня, 1940 року, в домі Братства св. Івана Милостивого. Початок зборів о годині 1.30 пополудні. Обовязком парохіян прибути і взяти участь в зборах, бо важні справи будуть до полагодження, наприклад: Вибір Тростів, Заряду на слідуючий рік і справоздання уступаючого заряду.

За комітет:
А. Кушко, Предсідатель — **М. Коваль**, Секретар

ЦЕРКОВНІ РЕЧІ

Свічки, ладан, вугля, фелони, фани, павуки, ліхтарі, чаші, і все що уживається в нашій церкві дістанете в українській фірмі Провидіння.

Пишіть за інформаціями і цінами до: —

Providence Church Goods
COMPANY
710 Main Street — Winnipeg, Man.

Свіжа могила

Дня 16. листопада по довгій, тяжкій слабости упокоілася в Бозі старенька Анна Мельник. Покійна походила зі села Небилова, калуського повіту. До Канади приїхала около 45 літ тому. Вона нераз оповідала про свої гаразди в перших початках. Часто відбувала далекі дороги на піхоту. Що року, доки не занедужала, мусіла бути на відпусті в Мондері на св. Ап. Петра й Павла, а в Едмонтоні на св. Йосафата, а до сусідних церков що неділі учащала, хоч і погода часто не сприяла. В її хаті на Стар, через довгі роки старші дяки правили утреню, коли не було відправи з священиком. Старенька Анна досвіта ставала, порядкувала, щоб все було в порятку. Часто приступала до св. Тайн, а навіть у слабости, все коли лиш було богослуження, вона приймала Ісуса до свого серця. Була вона не лиш побожна, щира, але й веселої вдачі. Всі її любили, всі її шанували та гарно про неї висказувалися. Свою довгу слабість спокійно й терпеливо переносила так, що всі будувалися й подивляли її.

В сам день похорону зійшлося велике число людей. Похоронне богослуження правили два священики: о. М. Когут ЧСВВ і о. Х. Кондратюк ЧСВВ. Пращальну проповідь у домі покійної сказав о. М. Когут, а в церкві о. Кондратюк. Свою любов та пошану взглядом мами та сусідки показали діти та родина, що справили гарні живі цвіти.

По похороні всі поїхали до дому, де родина приготовила гарний обід. При кінці обіду о. М. Когут кількома словами знову згадав покійну та потішив родину. Опісля промовив о. Х. Кондратюк та завізвав, щоб не лиш присутні знали про її заслуги та про її гарне життя, але й ціла Канада. При тім заохотив присутних до жертви на пресовий фонд. Збірку розділено. Українським Вістям вислано два доляри.

Покійна по собі лишила гарну, велику родину, а саме 4 хлопців і 7 доньок. Деякі вже одружені.

Нехай тих кілька слів будуть заохотою для нашої молоді, щоб високо цінили наших піонірів і старалися йти їх слідами. А покійній хай канадійська земля буде легкою.

Вічна їй память.

Присутній.

Золоті думки

Цурайтеся лихого слова й неправдивого свідчення. Нехай ваш язик служить вам знаряддям правди.

* *

Матеріяльна шкода, котру вчиняє війна, яка б вона не велика, вона ніщо в порівнянні з тим лихом покалічення розуміння добра й лиха, яке вона вселює в душі простих, мало думаючих людей працюючої верстви.

* *

Божа наука подібна до води: як вода залишає верховиння і збігається на низькодолах, так і Божа наука приймається тільки тихими людьми. — Талмуд.

* *

Слова правди завжди без прикрас і звичайні. — Марселін.

ПОРЯДКИ БОГОСЛУЖЕНЬ

ГРУДЕНЬ

1. **Неділя 24 по С.С.Д. —** Коперник, Рочфорт Бридж
4. **Введенія в храм М. Божої —** Голден (празник), Чергил
8. **Неділя 25 по С.С.Д. —** Бойл
15. **Неділя 26 по С.С.Д. —** Гей Лейк, Федора
19. **Св. Отця Николая —** Равидгил, Торсбі, Вайлдвуд
22. **Неділя і Неп. Зачаття Пр. Д. М.—** Парк Корт, Голден (місто)
25. **РІЗДВО Г. Н. І. Х.** (після нового календаря) — Коперник, Калмар
26. **Собор Пр. Д. і св. Йосифа —** Дейзленд, Ледук (коло Ханаса)
29. **Неділя —** Ракі Мавнтен Гавс, Калінтон

BASILIAN FATHERS
9648-108 Ave., Edmonton, Alta.

ГРУДЕНЬ

1. Нед. 24 по С. — Мелой, Редвотер.
4. Введення Пр. Богор. — Спедден, Елдорена
8. Нед. 25 по С. — Редвей, Давнінг
15. Нед. 26 по С. — Белліс, Сокаль
19. Св. Николая — Куквил, Стрий.
22. Нед. 27 по С. і Неп. Зач. П. Бог. Смокі Лейк св. Онуфрія
29. Нед. Праотців — Редвей, Восетна

BASILIAN FATHERS
Box 8. Radway, Alta. Тел. 4.

ГРУДЕНЬ

1. Неділя 24 по Сош. — Кенора
8. Неділя 25 по Сош. — Лейдівуд
15. Неділя 26 по Сош. — Кенора
22. Нед. 27 по Сош. і Неп. Зач. М. Б. МекМон
25. **РІЗДВО ХРИСТОВЕ —** Гадашвил — Починається о год. 9.30 Повечеріє Вел. Опісля Служба Божа. Драйден — Починається о год. 9.30 рано.
29. Неділя Праотців — Кенора

BASILIAN FATHERS
612 Flora Ave., Winnipeg, Man.

ГРУДЕНЬ

1. Неділя — Ендивор (у п. Гр. Лизуна)
4. Введення в храм Пр. Богородиці— Григорів
8. Неділя — Бучач
15. Неділя — Стінен
19. св. о. Николая — Прісвил
22. Неділя — Григорів
29. Неділя — Чехів

о. Г. Теплий,
Прісвил, Саск.

ГРУДЕНЬ

1. Неділя 14 по Сош і Празник св. Йосафата — Сифтон
8. Неділя 25 по Сош — Ґрендвю (фарми на північ)
15. Неділя 26 по Сош. — Тутзейд
19. св. Николая Чудотворця — Зоря
22. Нед. 27 і Неп. Зач. Пресв. Богор. Сифтон
29. Неділя Праотців — Ґрендвю (м)

о. Мирон Кривуцький,
Сифтон, Ман.

ГРУДЕНЬ

1. Нед. 24 по Сош. — Комарно Силвер
8. Неділя 25 по Сош. — Вінніпеґ Біч Фрейзервуд (Росоловач)
15. Неділя 26 по Сош. — Арборг Малантон
19. Св. о. Николая — Фолей (Гаврилюк)
22. Неділя і Неп. Зачаття М. Б. — Арнес
29. Неділя — Фрейзервуд (місто) Ремебрендт

Українська Католицька Місія,
Комарно, Ман.

ГРУДЕНЬ

1. Неділя — Етелберт, Форк Ривер
4. Введ. П. Д. М. — Слейтер, Вінніпеґосіс фарми
8. Неділя — Вінніпеґосіс місто, Каван
15. Неділя — Етелберт, Пайн Ривер
19. св. Ник. — Богдан, Пайн Ривер
22. Неділя — Мінк Крік, Медовлендс
29. Неділя — Ґарлянд

о. І. Колцун,
Етелберт, Ман.

ГРУДЕНЬ

1. **Неділя 24 по Сош. —** Гилліярд, Скаро, Бовелон (в місті)
4. **Введення Пресв. Богородиці —** Делф (празник), Дервент (місто)
8. **Неділя 25 по Сош. —** Тофілд, Лойдмінстер, Москалики, Стар
15. **Неділя 26 по Сош. —** Веґревил, Лісюр, Елк Пойнт
19. **Св. Николая Чудотворця —** Восток (празник), Дервент (Вознесения)
22. **Неділя і Неп. Зач. П. Богор. —** Виллинґдон, Чипмен (Прийняття до Марійської Дружини)

BASILIAN FATHERS
Mundare, Alta.

ГРУДЕНЬ

1. Неділя — Ріджайна
4. Введення в храм Пр. Богор. — Дайсарт
8. Неділя — Ґренфел
15. Неділя — Бінфейт
19. св. Николая — Кендіяк
22. Неп. Зач. Пр. Д. — Ріджайна

о. А. В. Фик,
1644 Оттава Ст., Ріджайна, Саск.
Телефон: 22053

ГРУДЕНЬ

1. Неділя — Приймове
4. Введення Пр. Діви — Ланівці
8. Неділя — Ст. Джулієн
15. Нед. — Алвена коло Гаврищуків
19. Св. Николая — Приймове
22. Неділя і Неп. Зач. — Ланівці
29. Неділя — Альвена місто

о. М. Оленьчук.
Алвена, Саск.

ГРУДЕНЬ

1. Неділя — Принс Алберт.
4. Введ. в храм П. Д. М. — Самбург
8. Неділя — Мітпарк (Річні збори)
15. Неділя — Ґронлід
19. Св. о. Николая — Бруксбі (праз.)

Український Греко-Католицький Уряд в Принц Алберт, Саск.

ГРУДЕНЬ

1. Неділя — Рекгем
4. Введення в храм — Город
8. Неділя — Еріксон
15. Неділя — Сенді Лейк
19. Св. о. Николая — Озерна (праз.)
22. Неділя — Долини
29. Неділя — Шол Лейк

Укр. Греко-Католицька Місія в Сенді Лейк. Телефон 9-04

ГРУДЕНЬ

1. Неділя — Геффорд (збори церк.)
4. Введ. в храм Пр. Бог. — Величка (храм)
8. Неділя — Кридор
15. Неділя — Витків
19. Св. о. Николая — Коло Пархоми
22. Нед. Неп. Зач. — Орлів

Укр. гр.-катол. Місія в Геффорд.
Box 282. Тел. 37.

ГРУДЕНЬ

1. Неділя — Вайт Біч
4. Середа, Введення Пресв. Богор. — Арран-місто
8. Неділя — Пелей
15. Неділя — Сван Плейн
19. Четвер, св. Николая — Арран-Весна
22. Неділя, Непорочне Зачаття М. Б. — Ст. Филипс
25. **Рождество Христове** (після календаря нового стилю) — **Норквей**
29. Неділя — Ґлен Елдер

СІЧЕНЬ, 1941.

1. січня, Новий Рік — Норквей.

о. Н. Сірий,
Арран, Саск.

ГРУДЕНЬ

1. Неділя — Куликів
4. Введ. в храм Пр. Богор. — Курокі
8. Неділя — Рама
15. Неділя — Бобулинці
19. Св. Николая Чудот. — Доброводи
22. Неділя і Неп. Зачаття — Кизів
29. Неділя — Понас Лейк

Українська Католицька Місія
Box 23. Рама, Саск.

ГРУДЕНЬ

1. Неділя — Антонівка
4. Введ. Пр. Богор. — Ковалівка
8. Неділя — Канора
15. Неділя — Бюкенан
19. Св. Николая — Олеша
22. Неділя і Неп. Зач. Пр. Д. М. — Канора
29. Неділя — Ронімія

о. Петро Насічник,
Канора, Саск.

ГРУДЕНЬ

1. Неділя — Оакбурн
4. Введ. Пр. Д. Марії — Могили
8. Неділя — Розбурн (місто)
15. Неділя — Січ
19. Св. Николая — Розбурн (фарми)
22. Неділя Неп. Зачаття Пр. Д. — Оакбурн
29. Неділя — Ангусвил

о. К. Лотоцький,
Оакбурн, Ман. Тел. 141 рінг 21

Тепер час на відновлення передплати!

ПРОВІНЦІОНАЛЬНИЙ ЗАРЯД БРАЦТВА УКРАЇНЦІВ КАТОЛИКІВ

СКЛИКАЄ

Зїзд Українців Католиків Алберти

Зїзд відбудеться в Українськім Народнім Домі в Едмонтоні в днях 28-го і 29-го грудня, 1940.

ЗАРЯДИ ТОВАРИСТВ і ПАРОХІЙ:

Вибирайте делегатів на Зїзд і повідомляйте Комітет, хто буде Вашими делегатами. — Слідіть за докладною програмою Зїзду в "Українських Вістях".

UKRAINIAN CATHOLIC BROTHERHOOD
10012-109 St., Edmonton, Alta.

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ

Парохія в Норквей, Саск., змінила календар

Українська греко-католицька парохія Пресвятої Тройці в Норквей, Саск., буде мабуть першою в провінції Саскачевані, що святкуватиме вже цього року Різдво Христове після григоріянського календаря, то є 25-го грудня.

Вдійсності, не зважаючи на всякі нераз писанини та острахи в напрямі цього руху, і пусту, безплідну критику, що являлась і являється час до часу на сторінках декотрих часописів, **парохіяни в Норквей перейшли зі слів до діл.**

У неділю, дня **12-го мая ц. р.,** по богослуженні, всі парохіяни в присутності свого **пароха о. Николая Сірого,** зібрались в **парохіяльній домівці** на збори, на котрих заявились одноголосно за зміною календаря. На зборах ухвалено й прийнято резолюцію, яку разом з просьбою вислано до церковної власти, **Українського Греко-Католицького Епископського Ординаріяту, в Вінніпегу, Ман.,** о позволення святкувати всі свята, почавши від **Різдва Христового,** після календаря, що прийнятий є у світі.

Епископський Ординаріят прийняв просьбу, й на підставі цього прохання зізволив парохії в Норквей, Саск., придержуватися в святкуванні всіх свят після нового **григоріянського календаря.**

Парохіяни в Норквей радіють зізволенням **Епископського Ординаріяту,** бо о зміну календаря старались вже від кількох літ, і хотіли самі починати святкувати разом з іншими народами ще минулого Великодня.

Парохія в Норквей є певна, що своїм чином з кількома іншими нашими свідомими й патріотичними українськими греко-католицькими парохіями в Канаді, переломили застій і вагання української суспільности в Канаді. Рівночасно стали дороговказом для всіх інших українських греко-католицьких парохій у Канаді.

Українці греко-католики в Норквей, Саск., вірять що тим своїм свідомим і дозрілим почином принесуть українському народові в очах народів Канади та поза Канадою великий дозрілий **чин поступу вперед** у своєму **національному й духово-християнському розвою.**

Зміною календаря не пошкодять, а навпаки принесуть много користей свому українському народові. Бо в часі, коли святкуватимуть всі народи, і наш український нарід буде святкувати свої свята. А з цього скористають: **шкільна студіююча молодь** і всі наші **учителі.** Користуватисьме **українське робітництво** всякого роду праць. Матимуть вільний час наші **бизнесовці як рівнож урядники,** що працюють по ріжних бюрах, та люди всякого іншого фаху. Всі вони матимуть нагоду в часі **урядово-державних і святочних ферій провести** всі дні святочні в окруженні своїх родин і знати будуть, що і для них є час і нагода перевести по християнськи позвдержуючись від праці, ті **веселі й ущасливлюючі** щорічні святочні дні торжеств.

А що найважніше то це, що будуть мати нагоду брати активну участь у наших взнеслих **церковно-богослужебних торжествах.** А це матиме великий вплив у нашому українському народі, на його моральний і духовий дальший розвиток. Бо в духовому й моральному житті народу являється **фундамент** дійсного розвою і щастя, а в противному разі **затрати** духового життя й обоятности до освячених століттями народніх і релігійних почувань, являється занепад гідности одиниць і цілих народів. А на місце цього приходить сумна історія насилля й безправств, чого ми живучі в 20-му столітті є свідками.

Комітет зміни календаря.

Ройкрофт, Алта.

День недільний 10. листопада, а ми їдемо на Богослуження з Ройкрофт 15 миль на полудневий захід до панства Муликів. Пан Г. Дідух з дружиною, своїм автом взяли ще п. Вернюка і його дружину, як також і мене старого, отож нас [illegible] роз скрипить а ми їдемо, кваплимось, щоб застати від "Благословенно царство. Приїзджаємо на подвіря п. Мулики, сини виходять, здоровкаємось, просять в хату. Священик о. Процентій ЧСВВ вже вдягає священичі ризи до богослуження. Ми всі з родиною хатною, то є родина українська греко-католицька, батько, мати і як не милюся 6 синів і доненька, всі враз співаємо Господи помилуй. Замітним було, що всі рідні домашні від найстаршого до наймолодшого приступали до св. Тайн. Хай Господь обдарує їх всяким добром, за їхню релігійність. По Службі Божій відправлено панахиду за упокой предків Муликових, котрі спочивають на рідних поневолених землях. Чуєте читачі У. В. — далеко в Піс Ривері, в непроглядних лісах, моляться за найдорощих своїх, благають Бога, щоб втихомирив ту страшну світову заверюху, щоб не ревіли гармати, щоб не стогнали поневолені народи, але щоб спокій запанував усюди, та щоби легко було тим, що в землі спочивають. Всім нам сльози закрутились в очах, коли заспівали "Вічная Память". За кілька хвилин просять нас до смачного обіду. По обіді доматорка веде нас на поверх, показує кужілку, що пряде вовну на рукавиці, панчохи і т.п. Беремо і ми всі пробуємо веретеном прясти, дехто ще може а мені не йде, та мимоволі насуваються думки — не та пора, не ті літа, і я не той, і ти не та... Дальше оглядаємо таку машину невелику, щось в роді гремплів, то є такі дротеві щітки що чешуть вовну на ковдри. Крутиться корбою, а робота скоро відходить.

Те все там дуже вигідне, бо у них є багато овець. Не задовго пращаємось. Вертає з нами о. Іриней до Ройкрофт. Їдемо, де не де дикі кури перепуджені підлітають, десь зайчик перебіжить дорогу, тихо їдемо, о. Іриней і панство Вернюки затягнули пісню до св. Димитрія і ще і ще одну церковну. Знову тихо. В недовзі панство Дідухи і я з ними заспівали давню давненьку пісню. За нами вторують. Ось і Ви послухайте її:

"Ой там на горі на високій
Дуб, явором колише,
Там брат до сестри до рідненької
Дрібненьке листя пише.
Ой одно пише, ой одно пише,
А друге розсилає,
Десь наша сестра тай ріднесенька
В чужині пропадає.
Ой робім браття, ой робім браття
Як нам казала мати,
Не даймо сестрі, тай Марусеньці
В чужині пропадати.
Бо наша сестра, бо наша сес-
Хороша, чорнобрива, (тра,
Тільки Бог їй дав, тільки Бог їй дав
Що доля нещаслива.
Бо наша сестра, бо наша сес-
Хороша на вроду, (тра
Втонула в біду, втонула в біду,
Як та качечка в воду.
Качка втонула, качка втонула
Тай назад з води виринала,
Сестра втонула за лиху долю,
Тай на віки пропала..."

Лісом понісся відгомін вже на віки пропала....

Дорогі читачі! Я вірю що і Ви маєте якісь гарні та сумні спомини з літа, з осени, то пишіть з своїх околиць а ми радо будемо читати. Тепер зима і є більше часу, отож за перо тай до праці.

А як у Вас справа календарна? Найвища пора зрівнати себе з іншими народами а не тягнутись в хвості, пора вже перестати бути назадницькими, пізними Іванами та Маринами.

Паламар.

Відсвятковано Листопадовий День

Величаво відсвяткувала день 1-го листопада вінніпеґська католицька громада дня 17-го листопада. Під проводом БУК-а в салі Інституту Просвіти.

Прекрасну програму зложили хори з трьох парохій; а то церкви св. о. Николая, під диригентурою п. В. Тимкова, з церкви св. Покрови під диригентурою п. Г. Мороза і церкви св. Володимира і Ольги під управою п. О. Мушія.

Концерт свята розпочався канадійським гимном О Кана- [illegible] слово п. Т. Мельничука, котрий пояснив ціль цего свята.

Хор. св. Володимира і Ольги виступив перший: "Журавлі" й "Ой ти дівчино" де прекрасно сольові точки вивели панна Ольга Бойчук і п. Ст. Смокаль. "Накрила нічка", стрілецька пісня — сопранове сольо відспівала панна Ольга Івашків, при акомпаняменті на пяні п. Е. Бачинський.

"В далекій чужині" й "Грають сурми" відспівав хор церкви св. Покрови. Вправи дівчат шкільних з церкви св. Покрови вільноруч і з ручниками під проводом п. Г. Мороза були гарно виконані. Відтак той самий хор відспівав ще "Могила" і "Гей ви стрільці січові".

По цім наступив короткий, одначе повний змісту реферат Всч. о. С. Семчука. Всч. о. Семчук прекрасно зясував по майстерськи наші національні завдання під кличем: Не пускаймо з рук прапора!" Наш дорогий о. Семчук, не тільки краснорічивий бесідник але також і поет, ми повинні бути горді що маємо між собою таких талановитих людей і тимбільше бути щирими і більше відданими до наших Отців Духовних, бо лише вони є тими щирими і правдивими українськими патріотами, котрі працюють невтомно як на полі церковнім так і народнім.

По рефераті Всч. о. Семчука виступав хор церкви св. О. Николая: "Чорна хмара наступає" і "Ми, де сонце". Панна Е. Бучко відспівала дзвінке сольо своїм мельодійним голосочком.

"Пісне моя" деклямувала п-а Евгенія Куса. "Маленькі наші ноги" сольо Славки Жорняк в супроводі скрипки Ромка Бабуня. "Летіла куля" і "Максим Козак Залізняк" — відспівав хор діточий при церкві св. Володимира і Ольги під управою п. О. Мушія.

Концерт закінчився національними гимнами. Хори попписались прекрасно. Публика також дописала бо не було порожних місць а всі були заповнені тай ще багато мусіло стояти, задля браку місця. Одно відрадне що було так гарне число нашої української молоді. Честь і пошана такій молоді, котра так гарно попписувалась на концерті і котра так свідома своїх національних обовязків. Вірю Всеч. о. Семчук, що Ваш клич "Не віддаймо з рук прапора" глибоко запишеться в душах нашої дорогої молоді і що вона гідно буде держати цей дорогий прапор і сміло понесе його до останньої побіди коли прийде слушний час.

Присутній на концерті.

Весілля в Едмонтоні, Алта.

Дня 16. листопада, 1940 р., відбулось весілля в панства Крушельницьких і панства Снятинчуків, котрі дружили своїх діточок, Павла з Галею в Українській Греко-Католицькій Церкві св. Йосафата в Едмонтоні.

Весільна забава відбулась в Укр. Народнім Домі при участи много з їхніх кревних і знайомих, котрі прийшли так численно на весілля. Тай й не диво, бо панство Снятинчуки і Крушельницькі тішаться великою симпатією і любовю між нашим народом як у місті так і поза містом.

Ну, тай весілля ж то було у них славне, весілля. Аж два дні. Немов колись у старім краю. Не дарма ж то і бесідники: пани Боцюрків, Демків, Головач і Прийма підносячи "тоаст" хвалили його та славили, але то було і защо хвалити. Що за смачні страви нам кухарки наварили. А порядок був такий, що аж любо подивитися а ще до того аж два дні.

Молодь і старші гуляли і забавлялися, а як почали грати коломийки, то і маленькі дівчатка (школярки) пішли гуляти.

"Хто вас, питаю, навчив так гарно гуляти коломийку?" "П. Прийма, наш учитель" відповідають. Подумав я собі, що наша коломийка, музика і пісня і тут за морем не вмре, не загине.

При цій нагоді (на поправнім весіллю другий день) за покликом п. Гр. Демкова присутні незабули і на свою пресу і зложили $6.45 на пресовий фонд "Українських Вістей".

Присутній.

Люди, що балакають барвистою і штучною мовою, що мають приємну чемність, рідко мають доброчинність любови до інших людей. — Хінська [illegible]

Ґренфел, Саск.

Ґренфел парохія, про яку вже давно писалося в часописі Укр. Вістях. Хоч маленька, але поступає так як і другі великі парохії. Мушу признати, що то праця нашого молодого священика Всеч. о. А. Фика. Він постарався, щоби і наша парохія не стояла позаді. Через 10 день вчили наших діточок Впреп. Сестри з Ріджайни. Діточки з катехізму скористали дуже багато. Честь за то Впреп. Сестрам за їх труд.

Таксамо відбулася в нас св. Місія, котру проповідували оо. Місіонарі з Йорктону: Всеч. о. Краєвський і Всеч. о. Хомяк. З тої святої Місії всі вірні скористали душевно дуже багато, бо місія тревала 7 днів і хоч були роботи, то вірні мимо того ввесь час брали участь в Місії. Церковця була переповнена ввесь час місійний. Приходили місцеві і позамісцеві вірні. Прикінці відбувся величавий похід з Місійним хрестом через місто. Погода була гарна. Потім наше жіноче сестрицтво постаралося о прекрасний обід.

Таксамо не лишилися ми позаді других парохій в справі зміну календаря. На 10. листопада було в нас богослужения і річні збори, котрі отворив Всч. о. Фик молитвою і на тих зборах сказав о. парох кілька слів про зміну календаря. Присутні вислухали уважно слів пароха після чого відбулося голосування. За зміною календаря голосувало 98 процент а напроти 2 процент.

Наш рекордовий секретар А. Івасів виписав просьбу до нашого Преосвященного Епископа о зміну календаря. Отож ми сподіємося святкувати Рождество Христове вже в новім стилю як і другі парохії.

А. Івасів, парохіянин.

Гемилтон, Онт.

Пересилаю на пресовий фонд $4.50, а рівночасно прошу помістити на сторінках Вашого часопису такі дописи:

Дня 2 листопада ц. р. построїло Жіноче Товариство св. Ольги, що міститься при парохії св. Духа в Гемилтоні, милу несподіванку для п-ва Грицків з нагоди їхнього 40-літнього подружого життя. На це родинне свято прибуло крім синів, доньок та внуків шан. ювилятів велике число їхніх приятелів та знайомих. Панство Грицків — це довголітні та примірні члени вище згаданої парохії. Своїм дітям вщепили вони в серця любов до всього рідного і привязання до своєї католицької Церкви. Нічого проте дивного, що на це родинне свято прибуло багато гостей навіть з подальших околиць. По скромній перекусці вручено ювилятам цінні дарунки від рідні й організацій на спомин цієї радісної хвилі. Після забави переведено збірку на пресовий фонд "Українських Вістей" і "Укр. Робітника".

Мила несподіванка

В четвер, дня 7 листопада, ц.р., влаштовано в парохіяльній салі св. Духа в Гемилтон, Онт., милу несподіванку для п. Дмитра Лащука з нагоди його імянин а рівночасно й уродин. Несподіванку цю построїли спільними зусиллями тутешніх парохіян, Жіночого Товариство, доньок та зятів п-ва Лащуків, а головно їхнього довголітнього приятеля Й. Стасюка. На цю несподіванку зібралося крім рідні, дуже багато гостей. Обширна парохіяльна саля була битком набита. По смачній перекусці передано п. Лащукові цінні дарунки від рідні й організацій на спомин. Годиться зазначити, що п. Лащук — це членосновник нашої парохії, довголітній її урядник, щирий робітник на церковній і народній ниві, людина скромна, тактовна а при тім жертвенна та трудолюбива. Він тішиться загальною пошаною посеред усього українського громадянства не лиш самого Гемилтону, але й цілої цеї околиці. Не даром на його вшанування в дні його ангела зібралось таке велике число людей. Зпоміж присутніх витали п. Лащука і складали йому сердечні желання: п: Й. Стасюк, пані Деник і Гернець дочки панства Лащуків, пані Свистун, панове Поплавський, Старецький, д-р Пилипюк, та інші. Наприкінці переведено збірку на пресовий фонд "У. В." і "У.Р." [illegible]

Сорок-літній ювилей

(Ванкувер, Б. К.)

День 2. листопада останеться довго у памяті панства Ґонтів. Того вечера родина і приятелі справили їм милу несподіванку з приводу сорок-ліття їхнього подружжя. По смачній перекусці о. Добко, парох, зложив їм сердечні побажання. По черзі говорили — п. Саранчук, який не забув згадати про нашу пресу. Опісля п. Дуда щиро промовив до ювилятів, даючи їм признання, на яке собі заслужили п-тво Ґонти, своїм чесним життям. Пан адвокат Бартман привитав їх щирими словами, пригадуючи деякі хвилі п-тва Ґонтів, з якими довший час шановний бесідник був познайомлений. Відтак вручено ювилятам цінний дарунок на спомин цеї важної хвилі в їхнім життю. По відспіванню многоліття, пішла збірка на "Українські Вісти". Занялася збіркою пані Саранчук і зібрала $1.46.

При кінці панство Ґонти подякували гостям за так милу несподіванку та за дарунок. Серед співів і веселих родинних розмов продовжалася гостина.

Гість.

Дервент, Алта.

У гетьманськім домі 6. листопада було привитання нового отця пароха, Впр. о. Пасічника ЧСВВ. Цю милу несподіванку урядили члени Союза Гетьманців Державників враз із членами парохії св. Юрія.

По спільній перекусці привитав Отця п Михайло Онисик. Відтак пані Сацьків вручила дарунок притім пожелала многолітствія, що всі присутні відспівали. О. Пасічник висказав свою подяку за ці ознаки любови та пошани, а заразом запевнив, що буде для них працювати і їх дітей, та завізвав всіх стати до спільної праці над добром парохії і одиниць.

В кінці п. Василь Романюк завізвав до збірки на Українські Вісти. Збірку, яка принесла $1.45, перевела пані Марковська.

Присутній.

Пошана родичів

(Іннісфрі, Алта.)

В четвер, 14. листопада, зїхалися додому пана Леська Пасеки три сини і 4 зяті і ще кілька сусідів, щоб зробити своїм родичам милу несподіванку з нагоди 68 літ його життя. Старший син Михайло, зложив своїм родичам щирі побажання і ще много літ прожити і вручив їм дарунок. П. Лесько Пасека подякував своїм дітям і сусідам за таку милу несподіванку і за дарунок. П. Пасека є добрим парохіянином, бо вже довгі літа є старшим братом при церкві Р. М. Б. в Іннісфрі. Також не забули між собою зібрати на пресу "У. В.". Отже чесний член парохії Данько Вусик завізвав всіх гостей до жертвенности а Катерина Штурмай занялася збіркою і зібрала $1.40 і ці гроші переслано на пресовий фонд "Укр. Вістей".

Катерина Штурмай.

Вох, Алта.

Неділя 17. листопада, надовго залишиться у памяті людей доброї волі. Вже від 7 години вечером зачали сходитись люди до хати панства Николая і Катерини Варварук. Тимчасом на дворі падав маленький сніжок який вкрив земленьку мов білим кожушком.

Дивлюся а то котяться і гудять авта то великі то малі та заїзджають на просторе подвіря. Входять до теплої хати парохіяни, старші і молодь, а жінки з повними пакунками ріжних делікатесів.

Та не лиш з близька але і з далеких сторін поприїзджали навіть римо-католики з Либел як панство Марчаки і інші навіть з Едмонтону, як панство Мединські та панство Дуда.

Були ще люди з Федори та з дальшої околиці Опал. Хата, хоч велика, однак була заповнена так що тяжко було протиснутися до великого стола при котрім гості з одушевленням грали бінґо.

Хоч вже було пізно, однак наші українські учительки панна Кордибан і панна Козюк далі помагали викликувати числа при тій веселій грі в бінґо.

Майже всі що були присутні [illegible] дених паперів, котрі так тяжко нині набути.

Не забуду ще одну річ. Дехто може собі думати, що кольонія Вох нічого не варта. Подібно як собі думав Натанаїл про місточко Назарет бо сказав до Ап. Филипа: Або що з Назарета може бути що доброго! І Ап. Филип йому відповів: "Прийди і подивися". Так і я відповідаю всім тим, що так думалиби: "Прийдіть і подивіться, яку величаву свя- [illegible] кольонії Вох. Честь і слава їм за це.

Хоч та святиня має поверх тисячу долярів довгу, однак ті добрі люди не забувають за жертви на добру ціль. З нагоди ріжних підприємств майже все не забувають вони за свою католицьку часопис Укр. Вісти. Жаль нам що тепер не висилаємо жертви на пресовий фонд але другим разом вишлемо різдвяний дарунок.

Українське Запомогове Брацтво св. Николая

Ukrainian Mutual Benefit Ass'n of St. Nicholas of Canada
Box 3641 Sta. B., Winnipeg, Man.

ОФІЦІЯЛЬНА ЧАСТИНА

Урядове Повідомлення

Згідно зі статутом і ухвалою Верховної Управи отсим подається до відома всім Зарядам Відділів і всім членам Брацтва, що

ПЯТА З РЯДУ ЗАГАЛЬНА КОНВЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ЗАПОМОГОВОГО БРАЦТВА СВ. НИКОЛАЯ В КАНАДІ ВІДБУДЕТЬСЯ В ДНЯХ 27-го І 28-го ГРУДНЯ, 1940 РОКУ, В ЛЬОКАЛІ БРАЦТВА ПІД ЧИСЛОМ 585 СТЕЛЛА ЕВЕНЮ, В МІСТІ ВІННІПЕГУ ПРОВІНЦІЇ МАНІТОБІ

ПРОГРАМА

Пятої Загальної Конвенції Українського Запомогового Брацтва св. Николая в Канаді:

ПЕРШИЙ ДЕНЬ — ПЯТНИЦЯ, 27 ГРУДНЯ

В 9 годині рано — відправиться в Прокатедральній Церкві св. Володимира і Ольги **Торжественна Служба Божа** за живих і померших членів Брацтва і Парастас.

1. Провірення повновластей (леґітимацій)
2. Відкриття Конвенції; Покровителем Брацтва — Їх Ексцеленція Преосвященний Епископ Кир Василій.
3. Вибір Президії й Комітетів.

По обіді, 2-га година:

1. Привіти від делеґатів — устні й писемні.
2. Читання протоколів з минулої конвенції.
3. Реферат: Ціль і значіння запомогових і асекураційних організацій.

По вечері, година 7.30:

1. Поправки і додатки до статута і реґулів Брацтва.

Розділ 18.
Фонд слабих і похоронно-посмертний.

2-А. ЧЛЕН, котрий вступив у членство Брацтва перед днем 1-го січня, 1934 року, і був приділений до членів ґрупи О. (що означає старі члени) і котрий отримав ГРАМОТУ, після Розділу 23-го, і котрий платив місячну вкладку по 50 центів, і такий член від дня 1-го січня, 1838 року, має платити по 85 центів на місяць членської місячної вкладки до Фонду Слабих і посмертного-похоронного включно, і така вкладка вже включає часть до Загального Фонду, суму яку після актуарного обчислення відтягається.

Права, привілеї і користи після Розділу 18, параграф 3 і 4.

Розділ 28.

(Як понижче сказано члени мають в своїх ПОЛІСАХ точка 5та і 11-та)

Параґраф 13-А. Додаток до статута 1938 р.

Смерть по причині мілітарної служби підчас війни, в поєдинку, від алькогольного затроєння, бійки, не є ризиком, яке бере на себе Брацтво і не є вкриті цею Грамотою Взаїмної Допомоги і на випадок смерти з повище наведених причин товариство зверне спадкоємцям всі вплачені вкладки і розмети, однак така звернена сума не сміє перевисшати вартости в готівці підчас смерти члена.

Розділ 33.
Урядники Відділів Брацтва.

Параґраф 5-А. Нововибраний Заряд Відділу Українського Запомогового Брацтва св. Николая в Канаді має зложити присягу свого уряду в формі доданій до цього статута. Присяга Верховних і Відділових Урядників.

2. Наради і рішення в справах судових коштів.

ДРУГИЙ ДЕНЬ — СУБОТА, ДНЯ 28-го ГРУДНЯ
година 9-та рано:

1. Справоздання Верховних Урядників.
2. Справоздання Верховної Провірної Комісії.
3. Абсолюторія.
4. Вибір Верховної Управи.

2-га година по обіді:

1. Звіти комітетів.
2. Внески, дискусії й рішення.
3. Присяга нововибраних Верховних Урядників.
4. Закриття конвенції.

Зазначуємо, що програма конвенції не уляже жадним змінам.

Ввечері по закінченню конвенції наступить спільне прийняття делеґатів і гостей.

Делеґатів на конвенцію радо витаємо!

Дано в Вінніпеґу, в провінції Манітобі, дня 10-го жовтня, 1940 року.

ЗА ВЕРХОВНУ УПРАВУ УКРАЇНСЬКОГО ЗАПОМОГОВОГО БРАЦТВА СВ. НИКОЛАЯ В КАНАДІ

Теодор Козак, голова. **Василь Саган,** секретар.

P. MANNING LUMBER CO. LTD.
За найпевнішою обслугою й низькими цінами ріжного роду будівельних матеріялів вдавайтеся до нас.
10443-80th Avenue EDMONTON Phone 32051

З побуту д-ра Трейсі Филипса в Алберті

Д-р Трейсі Филипс, визначний британський учений і дипльомат, який обізджає західню Канаду з викладами для Канадійського Клюбу, а також з викладами для української публики, приїхав до Едмонтону в середу, 20-го листопада, разом з д-ром В. Ю. Кисілевським.

В четвер вечером, 21-го ц. м., відбулось перше побачення д-ра Филипса з Українцями Едмонтону, на вечерку в домі п-ва Ф. Ґовдів. Зійшлось туди кільканадцять осіб і провели вечір на гутірці з д-ром Филипсом, який у незвичайно цікавий спосіб оповідає про ріжні краї, в яких він бував та про визначних людей в ріжних державах, з якими доводилось йому стрічатись.

У пятницю, 22 ц. м. д-р Филипс виїхав до Веґревил і там мав виклад ще того самого вечора. Предсідником на зборах у Веґревил був д-р Іван Якиміщак. Він також представив д-ра Филипса. Крім д-ра Филипса й д-ра Якиміщака, промовляли ще у Веґревил д-р Кисілевський і посол Орест Жеребко, що приїхав туди з Саскачевану.

По викладі в Веґревил д-р Филипс у товаристві д-ра Кисілевського та Всеч. о. Химія, ЧСВВ, поїхав ще того самого вечора до Мондеру і там заночував у монастирі ОО. Василіян.

В суботу вечером, 23-го ц. м., відбувся виклад д-ра Филипса в Українськім Народнім Домі в Мондері при участи около 350 осіб. Предсідником зборів у Мондері був п. Рішель. Посол Василь Томин представив Гостя в англійській мові перед викладом, а після викладу промовляв по англійськи й по українськи адвокат Юрко Шкварок.

У ночі з суботи на неділю ОО. Василіяни привезли д-ра Филипса до Едмонтону.

В неділю, 24-го ц. м., зараз по Службі Божій д-ра Филипса гостив обідом у себе Впр. о. С. Дидик, ігумен ЧСВВ в Едмонтоні, в товаристві гуртка місцевих гостей.

По обіді, в год. 3-ій, відбувся виклад п. Трейсі Филипса в салі Українського Народнього Дому. Предсідником зборів, на які зійшлось около 600 осіб, був адвокат Петро Лазарович, який також представив д-ра Филипса в мовах українській і англійській.

По викладі д-ра Филипса на тему "Війна й українська проблема", учитель Ізидор Горецький у зворушливих словах подякував д-рові Филипсові за виклад, а опісля п. І. Ісаїв відчитав кілька резолюцій в анґлійській мові, які прийнято на заклик п. Лазаровича повстанням з місць. У тих резолюціях були вислови льояльности Канаді й Британській Імперії, вислови вдоволення з приводу створення спільного Комітету Українців Канади, подяка Канадійському Клюбові, завдяки якому д-р Филипс має можність промовляти до українського населення і врешті — надія, що по закінченні війни український нарід, на рівні з іншими народами Европи змо же стати господарем на своїй власній вільній землі.

В неділю вечером, о год. 8 д-р Филипс виголосив другий виклад в Едмонтоні, тим разом до молоді.

ТАКОЖ РУМУНІЯ ПРИСТУПИЛА ДО НІМЕЦЬКО - ІТАЛІЙСЬКОГО БЛЬОКУ

(Докінчення зі стор. 1).

мала підписати також Румунія, в часі візити румунського премієра Антонеску в Берліні. Кажуть, що в тому краю Німеччина вже тепер має пів міліона війська.

В Римі й Будапешті є того переконання, що Болгарія також внедовзі прилучиться до осі держав.

Коли б це сталося, так тоді не підпадало б ніякому сумнівові можливість походу Німеччини з її союзниками на Грецію від сторони Егейського Моря. Ця обставина дуже тривожить Туреччину, а турецькі часописи пишуть про грозу близької війни.

Румунія припечатала свої звязки з націстичною Німеччиною, формально приступивши до бльоку держав осі.

Румунський премієр ґен. Антонеску прибув минулого тижня до Німеччини зі своїм міністром заграничних справ і відбув конференцію з Гітлером і міністром заграничних справ Ріббентропом. В суботу рано вони підписали пакт. З тим моментом Румунія стала членом 10-літнього мілітарного і економічного союзу Німеччини, Італії і Японії. Чотири дні передше Угорщина приступила до союзу.

Заповідають, що цього тижня приступлять до бльоку ще Болгарія і Словаччина.

Ще пів року тому Румунія була тісно звязана з Великою Британією. В сторону Німеччини почала нахилятися від упадку Франції. Від того часу розвій подій пхав її щораз дужче в обійми Німеччини. Коли по абдикації короля Карла перебрав владу ґен. Антонеску, в Румунії заведено декретом з 15. вересня форму правління, яка нагадує націстичний режим у Німеччині. Націстична Залізна Ґвардія є одинокою політичною партією в Румунії.

Дрібні вістки

Для бою на совгах. Американська армія буде вправляти окремі відділи до зимових боїв на совгах.

В останніх виборах голосувало майже 49 міліонів виборців в Злучених Державах. Розвелт дістав 27 міліонів, а Вилкі 22 міліони.

Югославія проголосила мобілізацію і висилає більше війська на кордони тому, що вже два рази якісь незнані літаки скинули бомби на її територію.

В Москві заведено вже обмеження на харчеві продукти, які можна дістати в ограниченій скількости і то за карточками.

Французький уряд у Віші розвязав всі приватні індустріяльні організації, а їх власність має бути до диспозиції уряду. Це зроблено тому, що ці організації контролювали французьке індустріяльне життя під час "старого уряду".

Англія будує велику радієву стацію в пристані Сінгапур, щоби її могли дістати на радіо-приймачі в Індіях, Хінах, Японії і навіть в Австралії.

Першого тижня цего місяця Англія стратила 13 кораблів в поємності 65,609 тон.

З південної Африки доносять, що націоналістична партія під головуванням Герцоґа, яка вела протибритійську політику, розбилася.

Военний департамент Злучених Держав дав компанії Форда замовлення на 4,000 летунських моторів, що мають коштувати $122,000,000.

У Клейрсголм, південний Алберті повстане летнича школа, якої майдан буде найбільших на цілу Британську Імперію. На приготування майдану домініяльний уряд висигнував 750,000 долярів.

В Едмонтоні говорять, що провінційний кабінет Алберти поновить аплікацію до домініяльного уряду на праву заснувати провінційний чартерований банк.

Зі Злучених Держав у 1938 році вивезено пшениці 29,792,000 бушлів; У 1939 — 21,880,000 бушлів, а цього року вивезено звідтіль пшениці лиш несповна 10,000,000 бушлів того зерна.

У військовім таборі в Малгрейв у Новій Скошії вибухла пошесть інфлюенци. Захворіло 170 вояків. Лікарі кажуть, що недуга не небезпечна і ніхто з вояків не є небезпечно хворий.

З Букарешту подають, що там тепер обраховано шкоди, яку заподіяв землетрус, що повстав був 10-го листопада. Заваленних є 10,000 домів.

У Фокшанах (Румунія) 18-го листопада повторився був малий землетрус, який кинув мешканців у страшну паніку. Від ного землетрусу були нові ушкодження в будинках.

Гітлер погодився на те, щоб Швайцарія випустила 30,000 французьких вояків, що перейшли були туди підчас німецько французької війни. Також багато французьких вояків випустять Німці зі своїх таборів для полонених і вишлють їх до Франції.

Злучені Держави дістануть під містом Джорджтави у Британській Ґвіяні летниче поле а також летничу базу на ріці Есеквебо. Це проголошена в Вашингтоні офіційно.

Британії почали на днях вживати новий винахід гармати, що вистрілює 25-фунтові набої. Мілітарний кореспондент каже, що славні французькі 75-центиметрові гармати ані не вмилися до цього нового британського винаходу. А з Оттави подають, що цей новий тип гармати почнуть внедовзі виробляти в Канаді.

З півострова Ґесп (у провінції Квебек) вислано 500,000 фунтів замороженої риби. Багато з того буде переслано до Великої Британії.

Для виробу автомобілів у Злучених Державах, річно спотребовують понад 15 міліонів фунтів вовни, 256,000 шкір, 590,000 тон цукру й багато інших матеріялів. Американська автомобілева промисловість за останніх десять літ остільки зросла, що вважається тепер одною з найбільших у світі.

Майже всі людські племена мають подібні традиції щодо потопу. Лишень деякі африканські та полінезійські племена нічого о цім не памятають. Якийсь час вчені брали Біблійне оповідання про потоп тільки як ілюстрацію, а тепер археольоги в Іраку знаходять підтвердження про дійсність цієї події.

ЖІНОЦТВО В ІНДУСТРІЇ — Тому, що все більше мужчин покликають на війну, їхне місце в фабриках обіймають жінки. На образку — міністер Дер. Оборони — Й. Л. Ралстон розмовляє з одною робітницею в фабриці машинових крісів Брена.

ЕСПАНІЯ ПЕРЕГОВОРЮЄ З ВІССЮ

З Берхтесґадену в Німеччині подають, що дня 18-го листопада зійшлися були в тому місті заграничні міністри Німеччини, Італії й Еспанії на важні й далекойдучі наради.

Вірогідні круги кажуть, що заки відбудуться властиві переговори, Гітлер відбуде наради окремо з заграничним віністром італійським і окремо з еспанським й аж після того відбудуться спільні наради всіх трьох міністрів заграничних справ.

Політичні обсерватори кажуть, що приїзд еспанського міністра заграничних справ, Рамона Серрано Сунера, до Німеччини, вказує на те, що фалянгістична Еспанія знайшлася тепер у спільнім таборі з Німеччиною й Італією і є готова взяти більш активну участь в їх акції.

Дипльоматичні кола в Берні (Швайцарії) догадуються, що конференція тих трьох міністрів скликана на те, щоб обговорити спільно акцію супроти Греції й Ґібральтару.

Німецька преса з приводу цієї конференції зазначує лиш коротко, каже, що ця конференція вказує на те, що "Німеччина має тепер у своїх руках всі тузи".

ФРАНЦУСЬКЕ "ПРИМИРЯ"

Як маршал Петен входив до катедри на Богослуження в память погибших з нагоди "Свята Примиря", то нарід, що ждав на нього біля церкви, повитав його співом французького революційного гимну, себ то "Марсилезою". Це свято нагадує Французам міліон і пів погибших у минулій світовій війні, а також і 90,000 французьких вояків, що погибли в останній війні.

Тепер Вилічіть Недугу

Дитячої Перестуди

БЕЗ ЗАЖИВАННЯ ДРАСТИЧНИХ "ЛІКІВ".

Мамо, перестаньте журитись! Увільніть своїх дітей з цієї поганої, розвучливої перестуди в цей модерний, зовнішній спосіб — не вживаючи драстичних, часто шкідливих медицин.

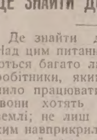

Перед спанням натріть Vicks VapoRub-ом горло, груди і спину. VapoRub негайно починає ділати над звільненням з перестуди двома способами нараздвома **прямими способами.**

Перше, VapoRub ділає на шкіру побуджуючо, як огріваючий оклад.

Друге, виділює успокоюючі вапари з сімох ріжних скріплюючих лікарств — вапари, які з кожним віддихом входить прямо в хорі віддихові проводи. І ось як цей вапар-і-оклад ділає.

Він очищує віддихові проводи, звільнює харки, спинює нахил до кашлю — також злегшує штивність і біль грудних мязів. Це успокоююче ділання продовжується годинами і приносить уздоровлюючий, спочинковий сон. Часто вже вранці більша частина простуди минає.

ВИПРОБУВАНИЙ У КЛІНІКАХ. — VapoRub випробувано в одній з найбільших серій клінічних дослідів який колибудь доконано над розслідами перестуди — і випробувано його щоденним вживанням у міліонах домів. **Тож користайте з цього доказу — памятаючи, що ви вживаете, щоб позбутися перестуди** Будете раді, що ви відкрили лік, який подає VapoRub.

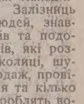

VICKS VAPORUB

ДЕ ЗНАЙТИ ДОБРУ ФАРМУ?

Де знайти добру фарму? Над цим питанням застановляються багато людей. Не лиш робітники, яким уже надокучило працювати для когось і вони хотять поселитись на землі; не лиш бизнесмени, яким навприкрилось те саме заняття й вони хотять дихати трохи свіжим повітрям. Земля, більше землі, вабить особливо фармерів і то у всіх провінціях, у всіх околицях.

В давно заселених околицях фармері мають дві проблєми. Перша: земля, яку вони управлють вже 30 або 40 років, як то кажуть — "старіється". З кожним роком кидається більше бурянів, з кожним роком земля та менше родить. Є околиці, де колись, і то через довгі роки, земля видавала по 35, 40 та то й по 50 бушлів пшениці з акра, а тепер як половину з того зародить, то кажуть, що врожай добрий. Але менший збір відбивається на добробуті фармера. Фармер це завважує. Він бачить, що земля потребує більше праці, більше видатків, як колись, а прихід з неї менший. Отже фармері в тих околицях шукають нової, свіжої землі в інших сторонах.

Друге: Колись поселенці шукали землі лиш для себе. Тепер уже підросли їх діти. Жениться один син, другий. Треба їм щось дати, треба їх десь примістити. Добре, як є кілька фармів у господаря і він має чим ділити. Але що робити, як є лиш одна фарма? Тоді треба для синів шукати землі. Земля в сусідстві дорога й тяжко її докупитись. Отже треба шукати таншої, хоч може й ліпшої землі, але в других околицях.

Є ще й інші причини, чому люди постійно шукають землі, але вистарчить хіба цих дві.

Не треба багато пояснювати кілько варт для чоловіка те, коли він знайде добру землю і в добрій околиці. Від того залежить вся будучність того чоловіка.

Канадійські Державні Залізниці (Сіенар) знали яку вартість має для поселенців добра порада й поміч у знайденню землі, а тому для добра поселенців отворили вони свій Кольонізаційний Відділ. Такий сіенарський Кольонізаційний Відділ існує в Едмонтоні ще від 1919 року. За той час доміг той Кольонізаційний Відділ тисячам людей — тим, що приїхали зі Старого Краю і тим фармерм з інших провінцій, або і з інших сторін Алберти, які хотіли поселитись на землі в околиці Едмонтону.

Для добра поселенців Кольонізаційний Відділ Канадійських Державних Залізниць має досвідчених людей, знавців землі, агрономів та подорожуючих урядників, які розсліджують ріжні околяці, шукають землі на продаж, провірюють яка та земля та кілько вона варт, а все те роблять вони для того, що як хтось вдасться до них за фармою, то вони мають готові інформації про ріжні фарми, в ріжних околицях і радо служать інформаціями, що їх вони самі зібрали.

Важне й те, що вся та обслуга, яку дає Кольонізаційний Відділ Канадійських Державних Залізниць — є безплатна. Чи ви купите землю від власника чині, чи ви винаймаєте державну землю в тих околицях де вам порадять, чи ви не винаймаєте — вас нічого не коштує.

Така поміч у вишукуванню землі є дуже цінна для кожного поселенця, а тому хто лиш є зацікавлений у набуттю землі в середній або північній Алберті, повинен вдатись до "Сіенарського" Кольонізаційного Відділу в Едмонтоні особисто або листовно. Хто не вміє писати по англійськи, може писати в українській мові на таку адресу:

C.N.R. COLONIZATION DEPARTMENT
10418-101st Street, Edmonton, Alta.

БАСАРАБІЯ ДУЖЕ ПОТЕРПІЛА

Басарабія, що опинилась під Советами, дуже потерпіла від землетрусу. В Кишиневі, столиці краю, згинуло понад 200 осіб і є багато ранених. Деякі місцевости зникли цілковито. В інших є по кілька сот вбитих.

о. П. Божик

Що бачив я у Східній Канаді

XXX.

Вотерфортом я тільки переїхав до нашої церкви і не міг добре приглянутися красі й величі міста. Я довідався, що місто має около 15,000 жителів ріжних народів, а між ними около 150 родин українських. Будинки в місті побудовані з цегли, освітлені електрикою, у вікнах будинків блестіли світла й кидали свої проміні на вулиці міста. Місто було досить оживлене.

Наша церква находиться на горбочку, побудована з цегли яка може змістити 200 осіб. Має вигідні хори й лавки до сидження. У церкві чекали на нас люди, бо Всеч. о. Борецький, який доїздить до цеї громади, повідомив їх, що ми прибудемо. Мій син, молодий о. В. Божик, відправив молебень до Серця Христового, я виголосив до вірних проповідь про вартість католицької Церкви для спасення людських душ, то заохотив вірних, щоб держались кріпко тільки правдивої католицької Церкви. Кульмінаційна точка проповіді була, що коли є тільки один Бог, Ісус Христос та тільки одна Пречиста Діва і одна лиш правда, то повинна бути і мусить бути лиш одна Церква. Цею одинокою Церквою є тільки католицька Церква, яка обіймає мало що не всі народи світа. Лиш одної Церкви бажав собі сам Ісус Христос і тому висказав свої послідні бажання: "Хай буде одно стадо й один пастир".

По молебні я говорив кілька хвилин з людьми перед церквою. Я довідався, що десь там під містом є свистунівська церква, в якій правлять кілька разів до року свистунівські духовні, які звідкись сюда приїздять. Є також невелике ґрупа унівців і "франків", себто послідовників Івана Франка — родинами. Одні і другі не мають своєї домівки і є хіба на те, щоб бути тут боляком на церковнім а заразом і народнім організмі. Довідавшись про розгардіяш у Вотерфорті, я почув себе пригнобленим та думав, чому наші Українці такі убогі духом. Не багато їх у цім місті, а стільки партій між ними. Коли б всі разом трималися нашої церкви, могли б мати повагу. Нарікають на Ляхів та Москалів, що зневолили Україну, а не можуть жити згідно в чужині де так дуже треба згоди і спільної праці.

Буковинці греко-католиками.

Хоч почув я себе вельми пригнобленим у Вотерфорті, однак я виїхав звідти з добрим поглядом на тамошнє життя наших людей, а це тому, що у вотерфордській церковній громаді є поверх 20 родин з Буковини, що належать до нашої католицької Церкви. Це мабуть одинока церковна громада в Канаді, яка зложується з Галичан і Буковинців. Як гарно!...

Зі злукою Буковинців з католицькою Церквою у Вотерфорті хай мені буде вільно сказати на цім місці кілька слів до католиків Буковинців:

Гарно для Вас, Буковинці, що Ви злучились з католицькою Церквою. Ви зробили святе і розумне діло. Ви вернулись до віри Ваших батьків. Ви завстидали всіх тих Галичан, які хрестились у католицькій Церкві і як безглузді дали себе пірвати аґітаторам схизматикам. Ще раз підчеркую, що Ви зробили святе і розумне діло. Буковина на початках християнства була католицькою, мала ту віру, яку визнавав св. Володимир і Ольга. У XII століттю відпала від католицької віри, за стараниям грецьких духовних, які жирували на Україні. Коли в XVI століттю Галичина вернулась до католицької віри, Буковина находилась під Турками і тому в той час злука буковинських Українців з католицькою Церквою не могла відбутися. Може Бог дасть, що Ваш зворот до католицької Церкви буде святим взірцем для решти Буковинців у Канаді і для галицьких віступників, які повернуться назад до католицької Церкви. Коби такий зворот заблудших синів відбувся чим скорше. Тоді сталося б так, як бажав собі сам Ісус Христос, щоб було одно стадо й один пастир.

Пізно в ночі я вернувся до Киченеру і перебув понеділок 29-го серпня без особливих спостережень. Тої днини я відвідав кілька родин наших вірних у Киченері та дещо поговорив з ними в їх домах та з кількома одиницями перед церквою. Тішить мене те, що Українці в Киченері досить добре тримаються своєї Церкви і живуть згідно між собою.

XXXI.

Їзда до Васаґа Біч, Онт.

Ніч минула щасливо й настав вівторок, 30-го серпня. Гарний тепленький ранок свідчив, що ввесь день буде також гарний. Я як й оба отці відправили богослуження в киченерській церкві та зіли скромний сніданок, мій син, молодий о. В. Божик, сказав до мене милим голосом: "Татуню, поїдемо нині до Васаґа Бічу, 100 миль звідси на захід, там є дуже гарне купелеве місце." Я не похочував, бо їзда вже троха докучила мені, але веселий о. Борецький, який усе зі мною подорожував, став уговорювати мене, що до того бічу варт поїхати. Вкінці ми всі три всіли в авто й попрямували до згаданої купелі. Їхали ми то вліво то вправо, минали міста й містечка, часом невеликими викрутасами, мій син все позирав у мапу, яку мав зі собою, чи їде тою дорогою, що треба. Дорога всюди знаменита, асфальтована, обсаджена буйними деревами і цвітами. Міста й містечка, яких не маю причини називати по імени, пишні, чисті, будовані з паленої цегли, лиш де-не-де здибали ми будинки з дерева. Поля між містами засіяні збіжжям, всюди виділи пишні садочки і невеликі виноградники. Декуди в долинах паслася худоба. Декуди видно було як тракторами в капелюхах з широкими крисами орали фармері невеликі кавалки поля. По дорозі час від часу треба було оминати деякі самоходи, що поволіше їхали як наш. Всюди дороги асфальтовані. Збіжжя слабші чим на заході.

Дідьківські печери, Онт.

На яких дві милі до містечка Стейнер, серед дороги, в розгоні, авто наше моментально заскриліло й зупинилось нагло. Що сталося? — запитав я нагло мого шофера. "Там от, он!" показав син головою у праву сторону, "я прочитав, що є 'дідьківські печери'", і поквапну став обертати автом у противну сторону. Я мовчав, мов зачарований і переляканий. За хвилину стануми ми на обійстю якогось фармера. Хата його незавидна, фарма з вівсом припирала до рога хати, а там далі виднів ліс. Недалеко нашого авта, де ми зупинились, стояла на двох стовпах прибита таблиця з написом: "Девилс Кейв", по нашому "Дідьківські печери". Напись написаний великими буквами, а трохи нижче під ним було написано меншими буквами: "10 центів від особи. Дідькові печери цікаві для всіх."

Молодий о. В. Божик вискочив скоренько з авта, яке відсапувало від далекої подорожі, і вложив фармерові 10 центів в кулак, який стояв недалеко хати чекаючи на гостей. Вискочив і я з самоходу і о. Борецький. Присадкуватий фармер, кремезної будови, в синій блюзі і штанах, з розхрістаним волоссям, сказав нам, що нема такої днини, щоб гості не відвідували на його фармі тих дивних печер. Син того фармера, підросток, який стояв коло батька, з вишарпаними рукавами в сорочці і старих черевиках, йшов поквапно вперед, щоб показати нам дідьківські печери. Ми всі три за ним цікаво підбігали.

Недалеко в лісі, що ріс буйно на похилім до полудня горбі, находилась під горою скала, що могла мати 70 футів висоти а коло 500 футів довга, розрізана на двоє, якої щілина мала пять футів ширини.

Ступанками зійшли ми в ту щілину, йшли нею, аж вийшли над беріг невеликого потічка, що плив на схід. Як посиділи ми трохи над потоком, хлопчиско повів нас іншою скалою, в якій була подібна щілина, вийшли з неї, сіли в авто й поїхали далі.

Дійсно "дідківські печери" дивні. Кругом не було більше скал, тільки ті дві зі щілинами. Звідки ті скали тут взялися і хто їх порозколював на двоє. Щілини не долобила людська рука, ті скали тріснули на двоє мабуть тоді, коли тут міг бути землетрус. Само ж скали появилися від вулькану, який колись тут давно також міг бути і викидав з себе ляву, з якої повстали скали. По довшім часі води, які тут бушували, намулом засипали менші скали, згодом появився ліс, осталися на верху землі тільки ті дві скалі, які були найвищі й тепер стремлять над землею. Щілини, що в тих скалах, служили Індіянам, які воювали між собою, за сховок перед ворогом; тут вони ховалися, або зі щілин вибігали на своїх противників.

Потічок, що находився в підніжжю "дідьчих печер", бистро плив на схід, пінився, скакав по камінню. По другім боці потічка лежала невелика гора, поросла лісом. Береги потічка покриті буйним шуваром і було багато цвітів над берегом ріки, такі, яких я не бачив ніде в Західній Канаді: великі, мали цвітучі корони, високі до грудей і широке листя мов український щавник то тут то там на білі.

(Далі буде).

Присилайте передплату!

Вісти ІТОНА для Покупців у Середу

СЕРЕДА, ОСТАННІЙ ПІВ-ДЕНЬ У РОЦІ, ДАЄ ВАМ БАГАТО СПЕЦІЯЛЬНИХ ВАРТОСТЕЙ В ІТОНА. ПОПРОБУЙТЕ ПОРОБИТИ СВОЇ ПОКУПКИ ТОЧНО В 9 ГОДИНІ РАНО, КОЛИ ХОЧЕТЕ ЗАЩАТИТИ ГРОШІ.

Дитячі Вовняні Рукавички, по - 39c
Гаптовані Льняні Матерії, по - 10c
Гавзковтс, за половину ціни - $1.49
Блюзки і Светри, по - - - 50c
Стемпльовані Пошевки, пара - 59c
Сатинові Пентіс, пара - - - 50c

РОБІТЬ СВОЇ ПОКУПКИ В ІТОНА В СЕРЕДУ РАНО І ЩАДІТЬ!

ТЕЛЄФОН 9-1-2 T. EATON C° WESTERN LIMITED ТЕЛЄФОН 9-1-2

ФОНД ОСІННЬОЇ КАМПАНІЇ "УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ"

Підчас фамілійної забави в домі п-ва Н. Сироти в Елфрос, Саск., на заклик п. Т. Петришина зібрано 8.21
(Збірку і допис переслав п. Т. Петришин).

Підчас весільної забави, п. Павла Святинчука і Галі Крушельницької, в Народнім Домі в Едмонтоні, на заклик п. Гр. Демкова зібрано $6.45

Несподіванка для Всч. о. В. Чорнія, Кіркленд Лейк, Онт., влаштована Тов. Сестриць при укр. греко-католицькій церкві Найсвятішого Серця Христового, з нагоди річниці прибуття о. Пароха, принесла .. 5.15

Підчас несподіваної забави для пані А. Підгірної, Калмар, Алта., влаштованої дітьми і знайомими з нагоди 53-літних уродин, на заклик п. Ілька Середи зібрано 4.00
(Збіркою занялась панна Александра Підгірна, а збірку доручив Всч. о. С. Шевчук).

З Листопадово Концерту в Бобулинцях, Саск., Всч. о. М. Колодій переслав на Українські Вісти 2.50

Заходами Всч. о. М. Кривуцького зібрано в українській гр.-католицькій парохії в Зорі, Ман. 2.35

З нагоди своїх імянин Всч. о. М. Оленьчук жертвував на фонд осінньої кампанії "Укр. Вістей" 2.00

На обіді по похороні бл. п. п-і Анни Мельник, Стар, Алта., на заклик Всч. о. Х. Кондратюка, зібрано 2.00
(Збірку і допис переслали ОО. Василіяни з Мондеру.)

Несподіванка для п. Михайла Мазурика в Едмонтоні з нагоди 60-літних уродин, на заклик п. Ів. Приступи принесла 1.75

Підчас несподіваної забави для своїх родичів п-тва Леська Пасеків, Іннісфрі, Алта., з нагоди 68-их роковин, на заклик п. Д. Вусика зібрано 1.40
(Допис і збірку переслала п-і Катерина Штурмай).

Русак Т., Транскона, Ман. 1.00
Балабан пані А., Вайкінг Алта. 1.00
Яніцький Йосиф, Гонтон, Ман. .... .50
Бзовий Іван, Ройкрофт, Алта. .... .35

Впорядчикам збірок і жертводавцям складаємо щиросердечну подяку. Завзиваємо наше громадянство до дальших нескупих збірок на Фонд Осінньої Кампанії.

Адміністрація.

З НАРОДНЬОГО ДОМУ В ЕДМОНТОНІ

Подаємо до відома всім співакам, що проба співу цього тижня відбудеться в середу о годині 8.30 вечером. Обовязком всіх співаків численно прибути на означений час.

В неділю, 1. грудня, о год. 3-ій пополудні відбудуться збори молоді в Нар. Домі.

В неділю вечером не буде ніякого підприємства в Нар. Домі, а про те відбудеться **Концерт в Меморіял Гал** заходами Нар. Дому, на дохід Червоного Хреста. Прийдіть всі громадно, як і попереднього разу, щоб цим виявити нашу льояльність і любов до цеї прибраної батьківщини.

Заряд Народнього Дому.

Злучені Держави мають 750 тисяч миль першої кляси гостинців.

Відвідини в Редакції

В середу, 20. листопада, відвідали нашу редакцію — д-р Трейсі Филипс і д-р Володимир Кисілевський.

МІСЬКІ ВИБОРИ В ВІННІПЕҐУ

Не знаємо ще точного висліду міських виборів в Вінніпеґу, що відбулися в пятницю, 22. листопада. На основі звідомлень в суботній вінніпеґській пресі подаємо такий стан:

Алдерменами в 1-ій варді вибрані одинками Г. С. Моррисон і Р. А. Сара на два роки, пані Г. Гессон на 1 рік. У другій варді Ґ. Колтер.

У третій варді одинками не вийшов ні один. Вислід голосування в тій варді такий: Форкін (комуніст, що йшов як безпартійний — 3,012, Грей 3,719, **Василь Скраба 3,640,** МекЛін 2,895, Айвенс 1,890. Вимагана квота є 3,790. Скрабі бракує до вибору одинками лиш 150 голосів. Вибір В. Скраби і Грея мабуть запевнений.

На шкільних тростісів вибрані в 1. варді Р. Б. МекІннис і Н. Стрінгер; у 2. варді Дж. Блек, у 3-ій варді на 1 рік Е. Мекей.

Одинок дістали в 3-ій варді кандидати на шкільних тростів: Бротмен 1,981, Дейвидсон 1,523, МекГрет 2,740, пані Пеннер, жінка інтернованого комуністичного алдермана 3,285, Соколов 1,254, Тараска 3,921. Вимагана квота 4,880.

Алдерменів треба було вибрати 10, шкільних тростісів 7 у всіх трьох вардах.

Референдум, чи право голосування в міських виборах має бути поширене на всіх дорослих горожан, дістало 22,184 голосів. Проти нього голосувало 11,099. Виборці відкинули внесок, щоби побудувати новий будинок для пожарної стації коштом $90,000.

Подяка за желання

(Алвена, Саск.)

З нагоди моїх імянин в день св. Михаїла складаю $2.00 на пресовий фонд "Українських Вістей" і щиросердечно дякую за желання післані мені — Впр. оо. Духовним, Впреп Сестрам Н. З., і моїм бувшим парохіянам Торонта, Ошави, Пітерсон, Віндзору, Кіченер, Саскатуну, Брентфорду і Вінніпеґу, а особливо за несподівано численні желання і дарунки з Гемилтону, Онт., де я через послідних три роки працював тяжко і щиро, як це парохіяни засвідчили. Будьте певні, що я Вас всегда згадую у своїх молитвах.

Щиролюблячий
о. Мих. Оленьчук.

Мила несподіванка

(Едмонтон, Алта.)

В четвер, 21. листопада родина і знайомі устроїли милу несподіванку для п. Михайла Мазурика з нагоди його 60-літних уродин. При смачній вечері п. Іван Приступа згадав кількома словами про заслуги п. Мазурика при Українськім Народнім Домі і пожелав многих літ. Притім згадав бесідник про наш цінний часопис "Укр. Вісти", на котрий присутні зложили $1.75. Збіркою занялася пані М. Мазурик.

Всім жертводавцям щира подяка, а п-тву М. Мазурикам бажаємо прожити ще многі літа.

Присутній.

ДОКУМЕНТУЮТЬ СОВЄТСЬКО-НІМЕЦЬКЕ БРАТАННЯ

Населення СССР немало здивувалось, коли поглянуло на першу сторону урядової ґазети "Правда" та побачило на ній велику фотоґрафічну знимку, представляючи совєтського премієра Молотова в любій розмові з Гітлєром. Таких образів досі в совєтських ґазетах не бувало.

Хочуть поправити відносини

Японія мабуть таки хоче поліпшити своє відношення до Злучених Держав, коли висилає до Вашинґтону на пост амбасадора дуже визначну особу, адмірала Номуру, що кінчив военну морську школу в Анаполіс і є одним з тих, що їх вважають симпатиками Злучених Держав.

Мудра людина засмучується своїм безсиллям зробити те добро, якого вона бажає, але не засмучується тим, що люди не знають її або неправдиво думають про неї. — Хінська мудрість.

* *

Душа — сама для себе свідок; душа є притулком для самої себе: не ображай своєї свідомої душі — найвищого, внутрішнього свідка людини.— Індійська Мапу.

СПРАВКА

Нас просять справити:
У звіті масових зборів з приводу промови Др. Трейсі Филипса до Українців в Ріджайні є маленька помилка в Українських Вістях ч. 47, стор. 4. Заголовок: "Українці в Ріджайні радісно прийняли вістку про політичне обєднання".

На зборах секретарювала не Анна Пукіш, але **Катерина Пукіш,** довголітня стенографка при провінціональнім уряді.

ПРИХИЛЬНИЙ ВІДГУК ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ НА ГОРЯЧИЙ ГРЕЦЬКИЙ АПЕЛЬ

Вашингтон одержав від Греції 20. листопада горячий зазив прийти тому краєві зі швидкою допомогою в военних, матеріялах. Уряд Злучених Держав прийняв цей зазив з великою симпатією й постарається вислати туди літаки й інші матеріяли.

Однак трудність полягає в тім, наскільки Злучені Держави зможуть це зробити; чи поміч для Греції не відібється на доставі тих матеріялів для Великої Британії.

Також скорість часу грає тут велику ролю, бо всі переконані, що Німеччина готовить ся зробити інвазію на той півострів і так відтяжити свого партнера — Італію, яка несе у війні з Грецією одну невдачу за другою.

Крипс відбув конференцію з Вішинським

З Москви подають, що дня 20. листопада московський під комісар заграничних справ Андрей Вішинський, прийняв у своїм бюрі британського амбасадора, сер Стефорда Крипса й відбув з ним важні наради.

Ямайку навістив великий хмаролім з бурею

З Кінгстону на Ямайці подають, що там 19. листопада пронеслася по тому острові руїнна буря з хмароломом, від яких найбільше потерпіла його північно-східна полоса. У грающих водах знайшли свою смерть багато десяток людей. Однак, покищо, урядові не вдалося зібрати даних про жертви в людях ані про страти майна, яке йде на міліони долярів.

Що каже Кошиць про "джез"

Так буває в "джез музиці": Там на тлі широкої мельодії, цілком чужої загальному, іншого сенсу характеру й темпераменту,' вирізьблюється мужицьку "частушку" зо всіма її африканськими специями-шумами, химерною акцентіровкою, дражливими сінкопаціями й іншими дикунськими прикрасами, не зважаючи на те, що головна мельодія не має нічого спільного з цим добром.

А про українську народню музику, щоб її не уштучнювати, Кошиць говорить:
"Одягать селянку в царску одіж — це робить її смішною, а артистично удосконалить красу її власного, селянського одягу, це зробить її кращою цариці."

СОВЄТИ ВИЗНАЮТЬ НІМЕЦЬКИЙ ПРОТЕКТОРАТ НАД СЛОВАЧЧИНОЮ

Уже видно наслідки совєтсько-німецьких розговорів між Гітлером і Молотовим. Проголошено німецько-словацький договір, наслідком якого Німеччина обняла протекторат над Словаччиною. Договір заключено тому два роки, але досі Совєти його не проголошували. Тепер текст договору зістав проголошений в "Правді" та інших офіційних совєтських органах. Що Совєти були зацікавлені Словаччиною, видно з того, що там держали в консуляті аж 35 осіб.

Жінка: Пане доктор, мойому мужові стало шумить у вухах. Що маю робити?
Доктор: Порадьте йому, щоб виїхав бодай на місяць із дому.
Жінка: Це неможливе. Він не може виїхати.
Доктор: То виїдьте ви.

Британія про Совєти

Уже сам британський уряд подає до відома, що він намагався довести до поправи британсько-совєтських відносин. Признає, що він запропонував Совєтам, що не возьме участи в ніякій війні проти Совєтів, що дасть Совєтам місце підчас мирової конференції по війні, та що вкінці згодиться і на признання Совєтам балтійських держав, які вони загарбали. За те все, каже британське міністерство заграничних справ, жадано від Совєтів тільки "більш прихильного становища". Та досі на це уряд не дістав ніякої відповіди.

Помер в хвилі промови

Премієр Гасан Сабри Паша в Каїро впав на землю, читаючи в парляменті тронову промову, якій прислухувався король враз з послами. Впав неживий на удар серця у тій хвилині, коли заявляв льояльність Великій Британії. Смерть викликала великий жаль, так, що потекли сльози теж і молодому королеві.

В Джервис, Онт., на військовім летунськім майдані, 19-літній Монтреалець Й. А. В. Бойд, зістав забитий. Він наблизився до пропелера літака, як той був в русі, і згинув від удару на місці.

Підготовлення когутиків на ринок

(Докінчення зі стор. 3)

вого лою до зернової мішанини є бажаним. Змішувати лій з мішаниною треба швидко, доки він гарячий, бо інакше будуть утворюватися груди. Лій дуже багато помагає у набуванні ваги птахів.

Перед забиттям, птахів треба тримати в голоді від 16 до 20 годин, даючи їм лиш води пиття. Це для того, щоб їх вола опорожнилися. Забивати та скубати потрібно дуже уважно. Найліпший спосіб забиття це проколення піднебіння в роті. Птах мусить бути підвішений, щоб кров стікала. Нім ще він теплий, треба обскубати пірря, бо як захолоне, шкіра буде здиратися й це понизить якість. Всю кров біля дзюба треба обтерти, як також обчистити ноги від бруду.

Відгодівля в курниках має йти таким самим способом, лишень що час є довший, три до чотири тижні. Такі птахи мають більше рухів й можуть ліпше підтримувати свій апетит. Корм ставлять перед ними в коритах як і для тих, що знаходяться в койцях.

На Біль Крижей Уживайте
УКРАЇНСЬКУ МАСТЬ — ЧУДО

Вилічує ріжні болі як: ревматизм, біль крижей, ломання костей, рук, ніг і інших частей тіла. За одним натертям біль уступає. Ціна $1.00 з пересилкою. Пишіть до —
THE T. EATON CO. LTD.
Winnipeg, Man.
або до
Dufferin Avenue Drug Store
239 Dufferin Ave.
Winnipeg, Man.

КУПУЄМО ЖИВІ КУРИ

Висилайте або доставляйте прямо. Ми запевняємо вас, що в нас дістанете найвищі ринкові ціни й чесний бизнес у всіх часах.

B. Wainberg & Co. Ltd.
10201-108th Street
EDMONTON ALBERTA

ШКЛО — ВІКНА — ДВЕРІ

ВИСИЛАЄМО КАТАЛЬОГИ ДАРОМ. Двері 1⅜" (2—5 пенельові двері) 2-6 x 6-6; 2-8 x 6-8, $3.00. 1⅜" вікна з двох частин з прозорим шклом 20x20 по $1.50; 20x24 по $1.75; 24x24 по $2.00; Зимові вікна та сама ціна. Шкло до гари $2.00; Виндшілд $3.00; Шкло до вікон, квадратовий фут, 12c. 33% опусту при закупні всього запасу.
SASKATOON GLASS CO.
430-20th Street West, Saskatoon, Sask.

Платимо Найвищі Ціни

ринкові за яйця і за всякий живий та обскубаний (дресд) дріб. Ми ґарантуємо Вам справедливу вагу і ґрейд. Шліть або доставляйте свій дріб до:
EDMONTON PRODUCE COMPANY, LIMITED
(Заснована 1930)
9516-102 Ave. Edmonton. Phone 22903

КІНЦЕВИЙ ТИЖДЕНЬ НАШОЇ ВЕЛИЧЕЗНОЇ
РІЧНИЦЕВОЇ ВИПРОДАЖІ

WE WILL NOT BE UNDERSOLD

ДАЄМО БАГАТО ВАРТОСТЕЙ ПО ЗНИЖЕНИХ ЦІНАХ ДЛЯ ЦІЛОЇ РОДИНИ

Наш склеп був заповнений по береги великими масами зацікавлених покупців, яких дотепер ми мали нагоду обслуговувати. Коли Ви ще не взяли участи в цій випродажі, то ми Вам радимо зробіть це без дальшого зволікання.

Вам поплатиться їхати 100 миль до Едмонтону

Все для їди і убрання для цілої родини. Три підлоги товару продаються по знижених цінах. — Приходіть всі і кличте своїх знайомих. — Вас обслужать українські клерки в кожнім департаменті.

СУБОТА — ЦЕ ПОСЛІДНИЙ ДЕНЬ РІЧНИЦЕВОЇ ВИПРОДАЖІ І ЗАКІНЧИТЬСЯ 88 ЦЕНТОВИМ ДНЕМ!

"Ми завсіди продаємо дешевше"

WE ALWAYS SELL FOR LESS
Army & Navy
DEPT. STORE — EDMONTON, ALTA.

АДВОКАТИ

J. E. BASARAB, LL.B.
АДВОКАТ І НОТАР
полагоджує справи канадійські і старокраєві.
41 Gariepy Block, Edmonton, Alta.
Телефон 21642

Адвокат і Нотар
ЮРІЙ ШКВАРОК
веде свою канцелярію в
Mundare, Alta.
Полагоджує всі справи канадійські і старокраєві.

Петро Ґрещук, B.A., LL.B.
Адвокат і Нотар
веде канцелярію спільно з
TIGHE & WILSON
перепроваджує справи цивільні й кримінальні у всіх судах
716 McLeod Bldg. Edmonton
Телефон 28196

Harvie & Yanda
Адвокати й Нотарі
202 Bank of Toronto, Edmonton
Можете писати до нас по українськи

Николай Бартман, B.A. LL.B.
Адвокат
веде справи цивільні й кримінальні у всіх судах Брит. Колумбії.
501 Holden Bldg., Vancouver, B.C.

ДЛЯ ВАШИХ УСЛУГ
Знатоки в перевожуванню річей. Криті й Тягарові Вози.
Alberta Motor Express and Transfer
10332 - 104 St., Edmonton, Alta.
Тел. 26522 .. Тел. уночі 72569

ТОРГОВЕЛЬНІ ЦІНИ В ЕДМОНТОНІ

25. листопада, 1940.

ПШЕНИЦЯ —

Но. 1. Гард	51
Но. 1. Нортерн	51
Но. 2. Нортерн	47
Но. 3. Нортерн	43
Но. 4. Нортерн	38
Но. 5. Нортерн	34
Но. 6. Нортерн	31
Фід	27

Овес —

Но. 2. С. В.	20
Но. 3. С. В.	17

Ячмінь —

Но. 1. С. В.	27
Но. 2. С. В.	27
Но. 3. С. В.	23

Жито —

Но. 2. С. В.	27
Но. 3. С. В.	23

ЦІНИ ХУДОБИ

Бички —

Добрі до вибраних	600—675
Середні	500—600
Звичайні	350—500

Ялівки —

Добрі до вибраних	550—600
Звичайні до середніх	475—525

Корови —

Добрі	375—425
Звичайні до середніх	300—350
Бугаї	325—450

Годівник —

Добрі до вибраних	475—575
Інші вдолину від	500

Телята —

Добрі	750—850
Інші вдолину від	700

Свині —

Бейкони	7.60

Яйця —
Гуртівники платять за посилки з фармів.

Великі А	30—31
Середні А	28—29
А Пуллетс	20—22
Ґрейд В.	20
Ґрейд С	10—11

Сметана (з доставою) —

Спеціяльний ґрейд	26
Но. 1.	24
Но. 2.	20
Без ґрейду	15

ЗБІЖЕВІ ЦІНИ В ВІННІПЕҐУ

25. листопада, 1940.

Пшениця —

Но. 1. Нортерн	72
Но. 2. Нортерн	70
Но. 3. Нортерн	68
Но. 4. Нортерн	65
Но. 5. Нортерн	62
Но. 6. Нортерн	59
Фід	55

Ячмінь —

Но. 1. С. В., 6-гранний	47
Но. 1. С. В., 2-гранний	52

Овес —

Но. 2. С. В.	35
Но. 3. С. В.	32

Жито —

Но. 2. С. В.	46
Но. 3. С. В.	42

Лен —

Но. 1. С. В.	123
Но. 2. С. В.	118
Но. 3. С. В.	109

ЛІКАРІ, ДЕНТИСТИ

Д-Р ІВАН ОРОБКО
Д-Р Е. В. ЗВАРИЧ
Лікарі й Оператори
207 MOSER RYDER BUILDING
EDMONTON, ALTA.

Тел. офісу 24681. Тел. дому 27862
Д-Р М. М. СЕРЕДА
Лікар і Оператор
533 Tegler Bldg. Edmonton, Alta.

Д-Р ЙОСИФ БУЛАНЖИ
Лікар, Оператор і Акушер
BOULANGER Bldg., EDMONTON
Телефон 22009

ДОКТОР Й. МЕҐАС
Лікар, Оператор, Акушер
10164A-101st Srteet, EDMONTON
Suite 201 Kitchen Blk. Phone 24645

Тел. офісу 21221. Тел. дому 31222
ДР. ІВАН МІСЬКІВ
Лікар і Оператор
232 Tegler Bldg. Edmonton, Alta.

Д-Р І. ВЕРХОМИН
ЛІКАР І ХІРУРҐ
Пересвітлення промінням Рентґена (X-RAY), ультра-фіолетне світло і коротко-лучева машина до огрівання.
DR. J. VERCHOMIN
541 Tegler Bldg., Edmonton, Alta.
Тел. офісу 24543 . Рез. 25884

Тел. офісу 22216. Тел. дому 82219
Д-Р ВАСИЛЬ ОРОБКО
Дентист—Dentist
239 Tegler Bldg. Edmonton, Alta.

Д-Р ЮРІЙ ДРАҐАН
D.M., C.M., L.M.C.C.
Лікар, Акушер і Оператор
Член Домініяльної Ради Лікарів
з практикою по шпиталях у Рочестері, Филаделфії, Бостоні, Ню Йорку та Балтимор.
611 Canada Bldg., Saskatoon, Sask.
(коло сіенарської стації)

Тел. офісу 22411. Тел. дому 82350
DR. B. N. SHLAIN
Дентист — Dentist
428 Tegler Building
EDMONTON, ALTA.

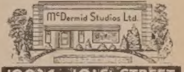

10024 - 101 St STREET
Near the Journal ~ EDMONTON

ПИТАЙТЕ ЗА —
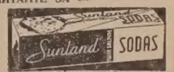

Виробляємо в Едмонтоні.

ПРОДАЖА И ОБСЛУХА
Телефон 26421
WADE & RICHARDS
10166-102nd Street, Edmonton.
Радія — Машини до Прання, Рефріджерейтори Вестінґгавза

ДЛЯ РІДНИХ ШКІЛ
Маємо ПЕРШУ ЧИТАНКУ М. Матвійчука, ціна 45 центів. Замовлення з грішми посилайте на адр.:
UKRAINSKA TORHOWLA
806 Main St. Winnipeg, Man.